

FOAIA POPORULUI

Apare în fiecare Duminică

Cea mai veche foaie națională politică-poporală înființată în anul 1892

Apare în fiecare Duminică

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe un an Lei 160—
Pe o jumătate de an Lei 80—
Pentru America 3 dolari pe un an întreg
Pentru societăți și autorități 300 lei anual

Redacția și Administrația:

Sibiu, strada Mitropoliei (Măcelarilor) Nr. 12
(lângă Poștă)

Manuscrisele intrate nu se înapoiază

INSERTATE

se primesc la BIROUL ADMINISTRAȚIEI
Sibiu, strada Mitropoliei (Măcelarilor) Nr. 12
Prețul inseratelor
Un șir petit 8 Lei pentru fiecare publicare

Pastorala Patriarhului Dr. Miron Cristea

Cu prilejul Sfințelor Paști, I. P. S. Patriarhul Dr. Miron Cristea a adresat drept credincioșilor o frumoasă pastorală, din care dăm și noi părțile mai însemnate. Ea sună astfel:

„Iubiții mei fii duhovnicești,

Amintirea, pe care sfânta noastră biserică o face în fiecare an despre slăvita înviere din morți a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, ne umple inimile de cele mai înălțătoare simțăminte; ne apropie de sânul cald al iubirii și atotputerniciei lui Dumnezeu și ne descoperă în sușul miezului pururea viu al creștinismului.

Învierea Domnului este izvor de viață și de lumină, care ne îndreaptă prin cele vremelnice spre cele ale veșniciei.

Lucrarea păcatului poate să înăbușească pentru un timp străduințele spre nemărginit, ce împodobesc ființa omului; dar nu poate schimba însăși esența ei, care fiind de natură spirituală tinde fără întrerupere spre unirea totală și desăvârșită cu Dumnezeu. Istoria sufletului omenesc a înscris pe fiecare din paginile ei trudnica frământare a celor mai aleși dintre fiii oamenilor de a afla adevărul, — adevărul care să sporească viața și s'o înfrumusețeze.

Și acum nimeni nu se mai îndoiește; spiritul omenesc n'a isbutit niciodată să treacă hotarul căutărilor zadarnice. Sau a aflat numai frânturi de adevăr, ceea ce nu ajută cu nimic la dobândirea „roadelor mântuirii” — supremul scop al sufletului omenesc. Căci astfel e croit sufletul omenesc: să nu-și găsească liniște decât în adevărul întreg, sau cum zice fericitul Augustin: „neliniștită este inima noastră, până ce își găsește odihnă în Tine Doamne”.

Iubți fii duhovnicești,

Indemnurile ce primiți astăzi dela biserică noastră sfântă, s'ar cuveni să rămână porunci pentru viața de toate zilele.

Răul se întinde din ce în ce mai mult, iubirea se împuținează, inimile suspină sub povara tot mai apăsătoare, iar pașii celor mai mulți dintre trăitorii zilelor de azi sunt îndreptați spre cele trecătoare și amăgitoare. Mântuirea nu poate veni decât dela Dumnezeu, care dă inimilor adevărata pace și luminează mintea pentru înțelegerea lucrurilor de folos obștești și veșnic. Dar câți sunt aceia, cari cunosc adevărata cale a mântuirii?

Puțini, firește, pentru că n'a putut încă pătrunde în inima lor vestirea vieții celei nouă, care începe cu credința în învierea Mântuitorului. De aceia „duceți-vă de grabă”

de vestiți și altora învierea Domnului. Nu amânați pentru altă dată lucrul pentru răspândirea și împlinirea voinței lui Dumnezeu, ca nu cumva întârziind să se răcească și inimile voastre. Ați ajuns la credința în înviere. Împărtășiți-o și altora, ca și ei să se bucure de darurile lui Dumnezeu revărsate prin înviere. Acesta este lucrul, care rămâne pentru totdeauna și care va însoți pe fiecare în fața dreptei judecăți a lui Dumnezeu.

Pe Isus căutați, Nazarineanul cel răstignit, s'a sculat nu este aici

Dacă nu credeți în învierea Mântuitorului, pentru ce ați venit la biserică? Și dacă credeți, cum puteți să țineți în taină această pozoabă sufletească, cum puteți să nu vorbiți tuturor despre puterea credinței în învierea Domnului? În familiile voastre, în adunări, în întâlniri întâmplătoare, pretutindenea să răsună cuvântul credinței voastre în înviere. Credinciosul nu are nici odată timp pentru discuțiuni și vorbe deșarte și din momentul, în care se lasă târât de spiritul ușor al lumii, credința lui a început să se clatine. Vestiți degeaba învierea Domnului, iată sarcina înălțătoare, pe care Sfânta Noastră Biserică o dă credincioșilor săi. Dela împlinirea acestei nobile îndatoriri atârână fericirea, binele și înaintarea întru toate a neamului nostru creștinesc și românesc.

Ingerul nu spune numai atât: „Mergeți degrabă și spuneți că s'a sculat din morți”, ci adaugă: „și iată El merge înaintea voastră în Galileia, acolo îl veți vedea”.

Poate că femeile mironosițe ar fi întâmpinat greutăți de neînvinș în vestirea învierii, dacă n'ar fi putut să întregască această veste cu indemnul de a merge oricine în Galileia, unde va putea să găsească pe Isus înviat din morți și să-l vadă aievea.

Într'adevăr, adevărurile credinței noastre,

deși se par multora prea înalte au totuși această însușire, că ele pot fi experimentate și simțite de oricine. Numai să stăruiască în dorința de a ajunge la încredințarea adevărată.

Credința numai din auzite e slabă și fără nici o putere de rezistență în fața furtunilor vieții răscolite de satana, vrăjmașul neîmpăcat al mântuirii omului. Isus trăiește aievea în viața bisericii și cine zice, că astăzi nu mai are puțința să-l găsească și să-l vadă, înseamnă că trăiește în afară de viața bisericii.

Iubiții Mei fii duhovnicești,

Noi nu avem altă bucurie mai mare decât aceea, când vedem pe credincioșii noștri luptând cu râvnă pentru lățirea adevărilor mântuitoare ale sfintei noastre biserici și pilduind cu însăși viața lor aceste mărgăritare de mare preț.

Adevărul învierii Domnului e temelia credinței noastre, cum atât de frumos și de puternic spune Sf. Apostol Pavel:

„Iar dacă Hristos n'a înviat, zadarnică este credința voastră. Sunteți și acum în păcatele voastre; și atunci pierduți sunt și ceiace au adormit întru Hristos. Iar dacă nădejdează noastră în Hristos este numai pentru viața aceasta, suntem mai de plâns decât toți oamenii. Acum însă Hristos a înviat din morți,

fiind pârga învierii celor adormiți”.

Bucurați-vă deci, că Hristos a înviat din morți. Împărtășiți și altora bucuria voastră, ca nu cumva valul necredinței să înghită prea multe suflete.

Să ne bucurăm tot, cu bucurie duhovnicească.

Învierea Domnului pune început învierii noastre spre viață nouă pe pământ și spre viață veșnică în împărăția Tatălui ceresc.

Cu patriarhicești binecuvântări, al vostru de tot binele voitor. MIRON, Patriarh.

Rugăciune

Din mila Ta mare,
La sfânta serbare
Genunchi și plecăm.
Și 'n rugă ferbinte,
Noi, Tine — Părinte
Cu toți ne rugăm.

Depart, departe,
In chinuri se sbate
Biserica ta.
Norodul își cere
Cerească-ți putere
Să o poată salva.

Pământul și Marea
Și toată suflarea,
Te știi — Creator.
Te rugăm — Părinte,
Cu rugă ferbinte
Fi-i ei salvator.

Tu mare Împărat,
Care ai purtat,
Coroană de spini,
Nu îi lăpădă,
Dela fața ta
Pe frații creștini.

N. Vlaicu Ienopoleanu.

Pentru organizarea și întărirea armatei

Expunerea d-lui prim-ministru Iuliu Maniu

Sunt multe și mari lipsurile de cari suferă încă armata noastră. Guvernele cari s-au perândat până acum au dovedit un interes prea mic față de această instituție de o însemnată atât de mare. Dacă s-au făcut totuși oarecari îmbunătățiri, ele se datoresc guvernului național-țărănesc, care din clipa venirii sale la cârma țării și-a dat bine seama de însemnată covârșitoare ce o are armata țării noastre în zilele de azi. Nu mai departe decât săptămânile trecute, guvernul a prezentat corpurilor legiuitoare, spre votare, o nouă lege pentru reorganizarea armatei. Cu acest prilej, Sâmbătă 12 Aprilie c., dl prim-ministru Iuliu Maniu a rostit la Senat un mare discurs, punând într-o lumină vie întreaga problemă armatei. În cele ce urmează dăm părțile mai însemnate din acest discurs:

Înfăptuirile guvernului național-țărănesc

Ori ce vor face dușmanii noștri de astăzi, ei vor trebui să recunoască — și cei ce vin după noi sunt sigur că vor recunoaște — că guvernul acesta este guvernul marilor reforme în această țară.

Dacă dv., dlor senatori, veți arunca o privire pentru a vedea ce reforme fundamentale a făcut acest guvern, veți constata cu ușurință că spusele mele sunt adevărate.

Am reformat organizația centrală a ministerelor, am reorganizat întreaga administrație a țării, am reorganizat jandarmeria și siguranța, am reformat contabilitatea publică și Curtea de conturi, am reorganizat viața economică prin legile aparținătoare vieții comerciale și vieții de agricultură, am făcut legea comercializării și o serie întreagă de legi cari toate, ca să nu amintesc pe toate, au dat o altă înfățișare nu numai îndrumării administrative a acestei țări, ci și îndrumării sale economice.

Pregătirea legilor militare

Astfel fiind era natural, dlor senatori, ca nici armata să nu lipsească din preocupările noastre, mai ales, că am văzut ce jertfe a trebuit să facă adesea, în trecut, sufletul mare al poporului românesc, din cază că acei care aveau datorie să îngrijească armata, în ceea ce privește înzestrarea și instrucția ei, nu și-au făcut datoria la timpul său.

Astfel partidul nostru național-țărănesc a luat în programul său de guvernământ și reformarea armatei. Și, în această zădușie a sa, în afară de măsuri administrative care le-a luat, a pregătit întregul ciclu de legi trebuitor în acest scop.

A făcut înainte de toate această lege de organizare a armatei, a pregătit apoi și sunt gata de a fi prezentate Corpurilor Legiuitoare, legi privitoare la cadre, la recrutare, la pozițiunea ofițerilor, la pensionarea ofițerilor, legea privitoare la pregătirea preregimentară și la rechiziții. Vasăzică, întreg ciclu de opt legi, care în mod firesc curg din această lege.

Prin urmare, dlor senatori, înaintea dv. stă spre a fi cumpănită și judecată năzuința noastră de a reforma armata în aproape toate înfățișările sale. De sigur că aci nu poate fi vorba de un salt. O continuitate organică și o dezvoltare sistematică trebuie păstrată. De aceia ciclul de legi, pe care îl facem stă pe bazele vechi dar dezvoltate conform cerințelor moderne luminate de știința militară și o experiență pe care ultimele evenimente de război ni le-a dat.

De aceia vă rog eu să binevoiți a primi cu bunăvoință această năzuință de reformă a guvernului și a vota acest proiect de lege, ca armata noastră, fiind pas cu dezvoltarea lumii să continue a fi tot aceia ce a fost în trecut: falnică, biruitoare și ocrotitoare ființei noastre naționale (aplaude prelungite).

Națiunea trebuie organizată

Noi credem că apărarea țării angajează toate sufletele și toate forțele națiunii. Națiunea în grozavele învălmășeli ale popoarelor, nu poate fi apărată numai singur de armata propriu zisă din cadrele active. Țara trebuie să fie apărată de întreaga națiune și în acest scop ea trebuie să fie organizată în

direcția apărării naționale prin instituția armatei și toate așezămintele și serviciile ei. De aceea fundamentul acestei legi este ca întreaga națiune să fie pregătită pentru apărarea țării sub conducerea armatei în jurul căreia se adună ca în jurul unui punct de cristalizare.

De aceea în acest plan de lege în afară de armata activă, în afară de rezervele ei se prevede pregătirea preregimentară, și pe urmă se prevede miliția și în plus prin art. 63 și 64 ale acestui proiect de lege se prevede mobilizarea tuturor serviciilor de stat, tuturor serviciilor publice în caz de război, iar armatei i se dă dreptul să facă toate rechizițiile necesare dela oricine în țară, pentru ca bunul suprem, „țara” să fie mântuită și hotarele ei păstrate.

Numărul ofițerilor n'a fost redus

S'ar părea din buget că noi am redus ofițerii inferiori, dar în realitate nu este cazul. Ar fi fost o prea mare greșală, dacă am fi făcut-o.

Ofițerii inferiori și reangajați sunt peste tot puțini.

A mai amintit dl general Aleșcu că noi trebuie să băgăm bine de seamă cum îngrijim armata în ceea ce privește instrucția ei.

Este adevărat, și în această privință d-sa spunea că nu avem tabere de exercițiu. Este adevărat, dar chestiunea aceasta aparține problemei înzestrării armatei și când această chestiune se va discuta va arăta guvernul planurile și năzuințele sale.

În privința aceasta pot să vă asigur, domnii senatori, că guvernul alături de năzuința sa de a înzestra armata într-un chip modern, are și năzuința de a creia pe rând aceste tabere și a ridica și căzarmile de care armata este în așa de mare măsură lipsită (aplaude).

Guvernul va înzestra armata

În ceea ce privește organizarea armatei guvernul este hotărât ca prin această lege de organizare și prin celelalte șapte legi care sunt gata, să-i dea cea mai perfectă întocmire pentru ca să poată încadra bine în sine sufletul mare al poporului românesc.

În ceea ce privește înzestrarea armatei trebuie cu adâncă durere să constatăm lipsa de interes cu care s'a făcut această înzestrare. Nu vreau să intru în discuțiunea acestei chestiuni. Țin însă să vă arăt hotărârea guvernului ca, cu sprijinul luminat și patriotic al dv. să facă tot posibilul ca păcatele din trecut să nu se continue ci să se refacă ceea ce s'a întrelăsat și ca alături de sufletul mare al ostașului român, armata noastră să aibă o înzestrare potrivită. (Aplauze prelungite).

În ceea ce privește conducerea armatei, cu sinceră satisfacție constat, că armata noastră are generali, pe cari națiunea se poate bizui și cu cari poate fi mândră.

În ceea ce privește viitorul, această lege și legile pe cari le vom face se vor îngriji ca tinerele generații să primească o cât se poate de bună și de modernă instrucțiune, pentru ca și ei să ducă la victorie armata română, așa precum au dus-o înaintașii lor (aplaude).

Nu spun o noutate, o știe toată lumea, e un lucru curent, că războiul viitorului, va fi un război tehnic. Cine va fi mai bine înzestrat cu știință și cu pregătire tehnică, acela are să fie victorios în război.

De aceia vom pune în deosebi fond pe dezvoltarea corpului tehnic în armată.

Prin legea aceasta, vom ca armata să fie bine organizată, bine înzestrată și mai ales trebuie să fie ferită de valurile curenților politice. Să lăsăm politica acelor, pe cari soarta i-a condamnat să o facă în serviciul țării; menirea armatei e de a fi o strajă a țării întregi și a fiecărui cetățean.

Cât ne privește pe noi, chiar spiritul în care este făcută această lege, năzuiește ca el să ferească armata de politică, (aplaude).

Armata să fie condusă numai de considerațiuni care sunt ale armatei, să fie condusă numai de spiritul militar, iar nici decum

să ajungă să fie folosită pentru scopuri politice, fie de partid, fie de persoane, sau pentru mașinațiuni, care sunt departe de menirea ei (aplaude prelungite).

Eu vă mulțumesc, dlor senatori, pentru bunăvoința cu care ați primit acest proiect de lege, dar în deosebi mulțumesc dlor generali, cari fac parte din acest matur corp, pentru patriotismul și sânguința cu care s-au ocupat de acest proiect de lege și în fruntea tuturor, îi mulțumesc victoriosului în război general Prezan (aplaude).

Este pentru mine o nemărginită mulțumire când văd pe dl general Prezan și pe colegii săi, cari au avut fericirea să conducă oștirile glorioase ale neamului românesc, lucrând cu noi împreună ca să asigure roadele victoriei.

Cred că și pentru dumnealor, pentru dnii generali și în special pentru comandantul lor dl general Prezan, poate fi o mulțumire sufletească, atunci când văd Corpurile Legiuitoare toate unite într-un gând să servească glorioasa armată pe care ei au condus-o în vremuri de răspântie istorică (aplaude prelungite).

DI general Prezan laudă opera înfăptuită

Sfârșind dl prim-ministru Maniu vorbirea sa, primită cu aplauze din partea tuturor senatorilor, a luat cuvântul marele general Prezan, care a spus următoarele:

D-le prim-ministru, țin de datoria mea să vă mulțumesc personal dv în prima linie, care deși nu de carieră, cu un spirit și cu un suflet de adevărat ostaș, ați admis din primul moment, ca să se introducă în lege marile principii care depărtază armata pentru totdeauna de influențe politice.

Deși absent țin să mulțumesc de asemeni fostului ministru de război, făuritorul legii, dlui general Cihoski, care a făcut apel la cei bătrâni, la experiența lor și a admis să se introducă în lege toate îmbunătățirile pe cari dâșii le-au crezut necesare.

D-le prim-ministru, în rezultatele fericite pe care le veți observa nu mult timp după aplicarea acestei legi, veți avea mulțumirea operii mari care s'a înfăptuit astăzi. (Aplauze puternice și îndelung repetate).

Guvern al marilor reforme

Sâmbătă 12 Aprilie 1930, a fost n. ședință la Senat, de întărire și înălțare sufletească, ce va rămâne neștearsă în amintirea celor cari au fost de față, după cum va rămâne dintre cele mai frumoase și mai mișcătoare ședințe ale parlamentului nostru.

Au vorbit d. nri Iuliu Maniu și general Prezan la proiectul de lege pentru organizarea armatei.

Președintele consiliului a arătat că neîgăduind guvernul său, e guvernul marilor reforme.

Prin legea de organizare a ministerelor, prin legea poliției, a jandarmeriei și prin legea administrativă s'au dat noui îndrumări administrației țării.

Prin legea minelor, prin legea comercializării bunurilor statului și prin crearea regiilor autonome, s'au dat țării noi îndrumări economice.

Era firesc ca, înregind opera sa guvernul să vină cu legea pentru organizarea armatei, lege care așază oștirea noastră pe baze moderne, trase din învățămintele marelui război.

Dl Iuliu Maniu a făcut elogiu armatei și al vrednicilor ei conducători. A făcut elogiu marelui suflet ostășesc al poporului românesc și a arătat în ce stă noua organizare ce se dă armatei, ca ea să fie, todeauna, falnică, victorioasă și mântuitoare a ființei noastre naționale.

La cuvântarea președintelui consiliului a răspuns dl general Prezan.

Șeful Marelui Cartier General al Armatei, din timpul războiului, a mulțumit d-lui Iuliu Maniu, care, deși nu e militar, a primit cu un spirit și cu, un suflet de adevărat ostaș, să se treacă în legea pentru organizarea armatei marele principiu, care depărtează pentru todeauna armata de influențe, altele decât acelea ale intereselor ei.

Și dl general Prezan a sfârșit: „Domnule prim-ministru, în rezultatele fericite pe care le veți observa nu mult timp după aplicarea acestei legi, veți avea mulțumirea operii mari, care s'a înfăptuit astăzi”.

Senatul, ca și banca ministerială, au ascultat, în picioare, această patriotică și înțeleaptă cuvântare, pe care au acoperit-o cu lungi și puternice aplauze.

Această înălțătoare ședință ne-a făcut să uităm, ca și cum n'a fost, toată țigănia luptelor politice din afară de parlament.

„Argus”

R.

Situația politică în țară

Opoziția liberală nu s'a împăcat nici până azi cu gândul, ca un guvern ce nu-i place ei să stea cu anii la conducerea țării. Așa este a se înțelege veșnica frământare liberalo-averescană. În fiecare săptămână ei scormesc ceva lucru de scandal. Spre pildă acum câteva săptămâni liberalii strigau, că întreagă țara e amenințată din cauza pericolului bolșevic; Rușii ar vrea să ne atace, iar în Basarabia încă s'a întins bolșevismul. N'a trebuit mult timp și s'a dovedit, că în Basarabia e liniște deplină.

În 28 Martie c. s'au împlinit 12 ani dela unirea Basarabiei la România-mamă. În această zi la București s'a aranjat o serbare la Opera Română. Din cauză, că aci, în cursul vorbirii dlui ministru Costăchescu, câțiva inși au aplaudat și numele prof. basarabean Stere (care în cursul războiului a ținut cu Nemții), liberalii au pornit un înverșunat atac contra guvernului, deși acesta n'a avut nici o vină în legătură cu aplauzele pentru cineva sau contra altuia. Urmarea acestui incident a fost eșirea prof. Stere din partidul național-tărănesc — pe care în situația dată nici nu o regretă nimeni din noi — cum și dimisia dlui ministru de războiu Cihoschi, care chiar acum era în toiul lucrărilor pentru reorganizarea armatei. Liberalii credeau, că acum doar-dor vor produce căderea guvernului. Dar nici pomeneală de așa ceva. Câteva zile a ținut locul ministrului de războiu dl prim-ministru Maniu, iar Marți 15 Aprilie a depus jurământul noul ministru al armatei, dl general Condeescu, fost aghiotant al Curții Regale și procuratorul averii fostului prinț Carol. — Iată deci, că în locul unui general harnic, cum era Cihoschi, vine altul iarăși foarte priceput. Guvernul din nou completat. Reorganizarea armatei merge înainte cu ceeace s'a declarat pe deplin mulțumit și marele general Prezan, care a condus armata română la biruință în războiu.

Nu s'a potolit bine criza în jurul lui Stere, liberalii au organizat „congresul” invalizilor la București. Câțiva invalizi în frunte, iar în urma lor planurile ascunse ale liberalilor. Despre cele întâmplate la București, în 11 Aprilie c., scriem la alt loc al foii de azi. A trecut însă și această săptămână cu scandalul liberal al ei. Dintr'un alt atac liberal, în jurul concesiunii telefoanelor, — cari știm în ce stare rea sunt, — încă nu vor putea face nimic liberalii pătimiși și dornici de scandal.

Pe lângă toate neplăcerile, provocate de liberalii neastâmpărați, la începutul săptămânii patimilor Domnului, situația politică a țării e deplin liniștită. Unii studenți, instigați de liberali să ia apărarea invalizilor, încă s'au domolit și au plecat la vetrele părintești. Numai 6 studenți au fost deținuți.

Astfel săptămâna cea mare a adus liniște, iar Învierea aduce tuturor bucurie. Aceasta ne poate fi cu atât mai mare, văzând ce ploi mănoase ne trimite Dumnezeu cel atât iubitor. În vederea unei bune recolte, s'a început din greu exportul cerealelor — porumb, orz, fasole etc. — din recolta anului trecut. Urmarea acestui export va fi, că în curând vom primi sume mari de bani după aceste bucate. Cu acești bani avem nădejde să se micșoreze lipsa de azi. Pe de altă parte, e speranță, că în curând se va încheia și Creditul Agricol.

Așa prezentându-se situația în țară, îndemnăm pe oamenii noștri, să trăiască cu toții în liniște și bună înțelegere, să-și vadă fiecare de lucrul său, să se bucure de marele praznic al Învierii. În țară e liniște. Dumnezeu ne arată un an bun. Ca urmare se vor îndrepta toate spre mai bine.

Desbaterile parlamentului

Camera

În ședința dela 9 Aprilie 1930, dl Gr. Gafencu răspunzând unei comunicări, arată că s'a dat ordin de prelungire, până la 1 Maiu, a carnetelor de reducere pe căile ferate, ale funcționarilor statului. În ce privește carnetele invalizilor, văduvelor și orfanilor de războiu s'a hotărât deasemenea menținerea lor și în viitor.

Dl ministru Voicu Nițescu depune planul de lege a chiriilor. Cere urgența. Camera admite.

Dl Ien Codreanu într-o cuvântare mai lungă își anunță demisia din Cameră, ca semn de solidarizare cu dl C. Stere.

Intrându-se în ordinea de zi s'a luat în discuție planul de lege pentru organizarea Casei muncii C. F. R.

Dl Iosif Jumanca (soc.) face o seamă de observări la acest plan de lege.

După deschiderea ședinței dela 10 Aprilie, s'au făcut câteva comunicări, apoi s'a intrat în ordinea de zi discutându-se chestiunea bății dela poliție.

Dl I. Rădulescu spune că d-sa nu este un partinitor al bății, însă constată că, în situația de estăzi anchetele dela poliție sufăr din pricina că orice individ, chiar dacă a fost prins asupra faptului, amenință, că de va fi bătut se va plânge ziarelor, iar bătașul va sbura dela poliție.

Dl C. Angelescu, subsecretar de stat la interne spune, că guvernul se străduiește să stărpească băteaia nu numai din poliție ci și din alte instituții unde mai există.

În ziua de 11 Aprilie s'au ținut două ședințe. În ședința dinainte de amiază a ajuns în ordinea de zi planul de lege privitor la prelungirea contractelor de închiriere.

Dl Dr. I. Pistiner (soc.) spune că ar fi trebuit să se educă o lege care să rezolve problema chiriilor pe un timp de 4—5 ani.

Dl Hans Hedrich, observă că planul de lege de față menține starea de războiu între proprietari și chiriași.

În ședința de după masă s'a adus în discuție chestiunea cu mișcarea invalizilor. Date mai amănunțite asupra acestei chestiuni dăm în altă parte a foii.

În ședința dela 12 Aprilie, dl Mirescu (soc.) întreabă pe dl ministrul al comunicațiilor, dacă ere vre-o cunoștință de hotărârea direcțiunii generale a căilor ferate de a concedia mai mulți muncitori din atelierele C. F. R.

Dl Gr. Gafencu, subsecretar de stat la comunicații răspunde că va ordona o anchetă spre a vedea pricinele cari au determinat aceste concedieri precum și felul cum s'au făcut.

D-nul Hans Otto Roth (ses) se plânge contra dispoziției dată de dl Aurel Dobrescu, directorul Ardealului, prin care oprește folosirea limbilor minoritare în consiliile comunale și județene.

La ordinea de zi a fost planul de lege pentru organizarea Casei Muncii C. F. R. care s'a și votat.

Sâmbătă 12 Aprilie, Camera și Senatul au luat vacanță de Paști până la 28 Aprilie.

Ce a fost în Capitală

Vineri în 11 Aprilie

Patima cu care lucrează anumite partide dela noi e de dreptul primejdioasă pentru interesul statului. Mijloacele de cari se folosesc spre a-și ajunge scopurile lor, mai mult sau mai puțin cinstite, sunt dintre cele mai josnice. Cele ce urmează sunt o dovadă temeinică despre aceasta.

Pe ziua de 11 a lunei Aprilie, opoziția liberală a pus la cale pe mai mulți invalizi, că convoacă un „congres” la București, în sala „Dacia”. Dela gară invalizii au voit să treacă în grup pe dinaintea Palatului Regal. Poliția n'a încuviințat trecerea prin fața palatului, căci pe aci sunt oprite de mulți ani de zile orice manifestații.

După congresul dela „Dacia”, la care au luat parte și mulți invalizi cumsecade, s'a dat din nou cuvântul de ordine pentru o manifestație în oraș. Și anume iarăși să treacă prin fața palatului regal. Cortegiul a fost însă lăsat numai până în colțul Bulevardului Elisabeta și în fața Cercului Militar din Calea Victoriei. Aci împotrindu-se unii și alții, au venit pompierii cu tulumbele. Jandarmeria a provocat pe manifestanți să se retragă. Aceștia n'au voit. Doar dela spate erau împinși de pescuitorii în tulbure. Atunci s'a ordonat improșcarea manifestanților cu apă.

Două furtunuri au intrat în acțiune. În acest moment, o mulțime de derbedei (civili fără căpătâi, edunați de prin oraș, cari stăteau în fața cercului militar, unde se aranjează un parc de flori) au început a arunca

cu pământ în pompieri și jandarmi. Unul a sărit și pe furis a tăiat un furtun. Cu toate acestea, după scurt timp invalizii s'au retras, iar mai târziu ceva și derbedei cu pescuitorii în apă tulbure, cari umblau după scandal.

S'au făcut vre-o 28 de arestări, cei mai mulți agenți din tabăra liberalo-averescană. În cele din urmă poliția a isbutit să liniștească spiritele fără a folosi arme, după cum au scris cu rea credință unele gazete. De altfel toată manifestația n'a avut nici un rost, deoarece guvernul de azi a dat dovadă în repetate rânduri că poartă o deosebită grijă invalizilor de războiu. Nu le-a știrbit nici unul din drepturile lor. Se vede însă că la spatele manifestanților au fost interese meschine de partid.

Schimbul de muncitori între România și Franța

La sfârșitul săptămânii trecute s'a prezentat la ministerul muncii delegația patronilor și industrieșilor din Franța, venită la noi în țară, ca să aranjeze plecarea emigranților români în regiunile industriale din Franța. Delegația a fost primită de dl ministru I. Răducanu. În urma târgurilor ce au avut loc între ministerul muncii și delegația patronilor și industrieșilor francezi se nădăjduiește, că primele transporturi de lucrători minieri și metalurgici, cari sunt lipsiți de lucru, vor putea să plece în primele zile ale lunei Maiu spre Franța.

Ocezial, noi vom mai scrie despre această chestiune deoarece știm că ea interesează pe mulți dintre cetitorii noștri.

Ce privește plecarea muncitorilor agricoli — între cari pot fi considerați și țărani de-ai noștri — încă nu s'a luat o hotărâre. Se crede însă, după cât suntem informați, că dintre aceștia vor putea pleca pe la sfârșitul lunei Maiu. La timpul său vom publica amănunțele, ce vom primi dela minister.

Știri din Sibiu

Concertul Religios dat de Reuniunea română de muzică „Gh. Dima” din Sibiu, care a avut loc Vineri în 11 Aprilie 1930 în catedrala din Sibiu a fost impunător. Programul a fost variat și bine ales. Suavele melodii ale distinșilor noștri compozitori au delectat publicul. Toate punctele au fost predate de membrii reuniunii cu multă fineță și precizie sub mânastra conducere a dlui prof N. Oancea.

Reprezentarea teatrală a Uniunii Tinerilor Români din Sibiu a avut loc Joi în 10 Aprilie 1930 în Teatrul Orășenesc. S'a jucat „Năpaste” dremă în 2 acte de I. L. Caragiale, și „Fetița la Băi”, comedie într'un act. Fiind vorba de un teatru de diletanți, putem zice, că toți actorii s'au achitat destul de bine de rolurile lor. S'au distinș mai mult dnii Toni Vălcu în rolul lui Dragomir și Nicu Isacu în ocnășul Ion nebunul.

Societatea „Expresul” încă a aranjat Sâmbătă în 12 Aprilie 1930 o reprezentație teatrală în Teatrul Orășenesc din loc. S'a predat „O noapte furtunoasă” de I. L. Caragiale și „O cră să-mi ții locul”, comedie într'un act. În piesa „O noapte furtunoasă” s'au remarcă prin jocul lor dnii D. Nicolescu în rolul lui jupân Dumitrache Titirică, S. Căzan (Chiriac tețghețar) și I. Bunea (Spiridon). În comedia „O cră să-mi ții locul” a excelat dl T. Vălcu prin jocul său. Lumea s'a distrat foarte bine la această reprezentație.

Cinematograful „Apollo” din Sibiu, în 20 Aprilie c., va ruia: TIM Mc COY în „Asaltul Pulberăriei”. Iar încercând cu 21—25 Aprilie uriașul film: PRINȚESA TARAKANOVA, episod tragic din epoca Ecaterinei a II-a a Rusiei. — Serbători fericite și vesele vă dorește la toți Direcțiunea.

Dragul tatii sau Păcatele părinților, piesă în 3 acte (6 tablouri), traducere liberă de Corneliu Axente, după Adolph L'arronge, se va reprezenta Luni 22 Aprilie 1930 (a doua zi de Sf. Paști) în sala „UNICUM”, sub conducerea dlui D. Axente. Reprezentația este împreună cu dans, bufet și se va aranja din partea Reuniunii „Sf. Maria” din Sibiu în folosul săracilor noștri.

Hristos a înviat!

Hristos a înviat din morți „cu moartea pe moarte călcând” și celor din mormânturi viață dăruindu-le. Cu această cântare maica noastră, Biserica, ne vestește marea minune, învierea din morți a Domnului nostru Isus Hristos. Evanghelia sfântă ne-a adus vestea minunei celei mari: Hristos, coborât din cer pe pământ să împace vrajba ce era între om și Dumnezeu, a fost răstignit de răutatea omenească și după ce a pățit cu sudori de sânge și a murit pe cruce, Isus Fiul lui Dumnezeu după trei zile a surpat moartea și a înviat din morți, dăruind viață și celor din mormânturi.

Iată dar, că astăzi pentru noi creștinii este cea mai mare zi. Cuvine-se dar, ca în această luminată zi a învierii cu inima înengunchiată în fața sfintei cruci a răstignirii Domnului nostru Isus Hristos, să lăsăm să picure în inima noastră lumină de candelă, gânduri creștine, reamintindu-ne toată istoria patimelor Sale, lăsând să se scalde ochii noștri în lacrimi de iertare și de rugă, pentru ca apoi și mai mare să fie bucuria noastră în această sfântă zi.

Cu toții știm, că în Duminecă Floriilor Isus Hristos a fost întâmpinat de mulțime cu ramuri de maslini și condus în Ierusalim cu osanale ca un rege glorios. Joi, numai la patru zile, aceiași mulțime striga înfuriată: „Să se răstignească!”

Mulțimea care-L urma peste tot locul, pe care o săturase cu cinci pâini, bolnavii, leproși pe care-i vindecase, cereau să fie bătut în cuie. Mântuitorul toate acestea le știa, de aceea aștepta totul în liniște, având o singură dorință, să dea sufletului omenesc nevinovăția și nemurirea, așa cum a fost creat înainte de căderea lui în păcat.

Răutatea și răsbunarea oamenilor după îndelungate chinuri duc pe Fiul lui Dumnezeu pe drumul Golgotei, pe care Mântuitorul lumii apăsător de crucea grea, sleit de puteri, imbrâncit de chinuitori se poticnește ca să deschidă oamenilor calea spre împărăția cerurilor.

În drum, iată că Fecioara Maria, mânăta de dorul de a-și vedea, pentru cea din urmă oră Fiul, îi eșise înainte. Când s'au văzut, inimile li-se străpunse ca de ascuțitul sabiei și nu-și putură nimic să-și mai zică de durere. O mamă venind să-și vadă Fiul chinuit pe drumul morții. Se poate durere mai sfâșietoare?

Era tocmai la o răspântie. Isus Hristos istovit de puteri căzuse sub greutatea crucii, lovit de biciu se ridică și porni mai departe. Tocmai venea din câmp, un om, Simon Cireneanul, care ajută Mântuitorului să ducă crucea.

Mai încolo pe drum, o femeie bună la inimă, văzând din casa ei, că Isus Hristos era istovit de oboseală, se clătina de slăbiciune și fața-l era plină de praf, de sudori de sânge, i-se făcu milă de El și înfruntând furia și ocările mulțimei îi șterse fața cu un ștergar muțat în apă rece.

Mântuitorul ca să arate lumii bunătatea inimii acestei femei, făcu să se întipărească pe acest ștergar chipul Lui sfânt. Tradiția ne spune, că de atunci avem noi creștinii cea dintâi icoană a Mântuitorului.

Cu tot ajutorul dat de Simon, Isus cade a doua oră. Mironosițele muieri văzând chinurile și cruzimile ce le îndură au început a plânge. Mântuitorul le răspunse: „Fiicele Ierusalimului nu Mă plângeți pe Mine, ci plângeți-vă pe voi și pe copiii voștri. Eu sufăr, suferința Mea aduce răscumpărarea lumii întregi. Eu îmi plinesc chemarea. Plângeți-vă pe voi, adevărate păcatele voastre, cari sunt pricina suferințelor Mele.”

Aproape de creștetul Golgota Isus căzu a treia oră.

În sfârșit ajunge sus pe Golgota. Este desbrăcat de cămașa lipită de Sf. trup sângerat. Îl întinde pe cruce și-L ridică între doi tâlhari de rând.

Priveste-L, iubite cetitor cu ochii minții pe fiul lui Dumnezeu coborât din cer ca să aducă pacea pe pământ, răstignit între doi tâlhari de rând!

Priveste capul plecat în jos de trista fărădelege ce o făptuise omenirea nerecunos-cătoare.

Fruntea care n'a gândit decât bine, încununată de o cunună de spini și picurată cu stropi de sânge.

Fața plină de praf, de sudori de sânge, tristă ca însași durerea.

Ochii, cari privind vindecau bolnavii acum s'au închis să nu mai vadă atâta răutate omenească.

Mâinile ce binecuvântau sunt pironite pe lemnul crucii.

Picioarele bătute în cuie.

Mulțimea ridică pumnii și amenința spunând: „Să se coboare de pe cruce și vom crede în El. Pe alții a mântuit dar pe sine nu se poate.”

La toate acestea Mântuitorul se ruga către Tatăl zicând: „Părinte iartă-le lor că nu știu ce fac.”

După ce incredință pe Maica Fecioara îngrijirii sfântului apostol Ioan cu vocea stinsă zise: „Mi-e sete”. Unui ostaș i-se făcu milă, luă un burete, îl muie în oțet și-l dete să bea. „Mi-e sete” nu acesta era înțelesul cuvintelor. Îi era sete de fața lui Dumnezeu. Îi era sete de suflete curate, de suflete mântuite, îi era sete de moarte, care trebuia să aducă biruința.

„Deodată scoase un strigăt”. Totul s'a sfârșit. Cu adevărat golise paharul până în fund. Toate prorociile se pliniseră. Cielul și pământul nu mai aveau nimic să-L ceară, ispășirea era deplină și jertfa întreagă.

„Părinte, în mâinile Tale îmi dau sufletul”. Își plecă capul și muri ca un lucrător, care în seara unei zile de muncă încordată adoarme în pace mulțumit de lucrul său. Pietrile s'au despicat. Stâncile se clătinară. Cataplasma bisericii se crepă de sus până jos. Mormintele se deschiseră și mulțimea din mormânturi înviase. Chinuitorii căzură la pământ cuprinși de spaimă.

A doua zi era sărbătoare mare la Evrei. Iosif din Arimatea împreună cu Nicodim cer voe dela Pilat să îngroape pe Hristos. După ce-i străpung ostașii coasta cu sulița, învâluie trupul Domnului cu giulgiu și-L coboară în mormânt, peste care prăvălește o piatră mare, pe care o și sigilează și mai pun și straje, ca să nu vină ucenicii peste noapte să-l fure.

Iubite cetitor, cu toții știm, că moartea este ultimul hotăr al puterii omenești, Dumnezeu singur, este viața și poate să-o dea. Dacă Dumnezeu este viața atunci cum putea mormântul să încâtuzeze pe cel ce s'a coborât din cer. A treia zi S'a și ridicat din mormânt ca un soare luminos. Moartea a fost înghițită și păcatul biruit.

Îngerul Domnului în prima zi după Sămbătă a întâmpinat pe Maria Magdalena și mironosițele muieri ce au venit la mormânt, prin cuvintele: „Ce căutați pe cei vii cu cei morți, mergeți de vestiți apostolilor că Hristos a înviat.”

Că a înviat Domnul o spune astăzi maica Biserica și o vestește cântarea dela strană, de aceea inimile noastre îndurerate și ochii ce au plâns văzând pe Domnul pătimind, s'au umplut de mare bucurie. Lacrimile de durere le-am întors în lacrimi de bucurie, căci astăzi sunt Paștile. Paștile mântuirii noastre, Paștile culmei sărbătorilor.

Astăzi, în toate bisericile răsună cântarea bisericească, vestitoare a Învierii Domnului, și pogoară în sufletele creștinilor credința și speranța.

Văzduhul se bucură și el de cântarea melodioasă ce ne spune: „Aceasta este ziua care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim într'ansa.”

Astăzi, în praznicul praznicelor, când omul s'a împăcat cu Dumnezeu, când viața a biruit moartea, se cuvine să ne luăm cu serbare și unii pe alții să ne îmbrățișăm și să zicem fraților și celor ce ne urăsc pe noi, să iertăm toate pentru înviere.

Astăzi și ceriurile se veselesc și pământul se bucură, serbează și lumea văzută și cea nevăzută.

Ion Munteanu.

Fără Paști

Preotul Mușat, dintr'un sâtnuțel, se duse la o moară cu paracliserul, ca să mearse câțiva saci cu grâu și cu porumb. Și fiindcă nici în satul lor, nici în satele învecinate nu erau mori, preotul fusese nevoit să se ducă tocmai în al patrulea sat.

Era în postul Paștelui.

Înjugă boti la car, puse grăunțele într'insul și hâis-cea, merse omul pe în-delete, și tocmai a doua zi seara ajunse la moară. Până să-l vie rândul de măcinat, mai zăbovi vre-o două zile, căci era mare îmbulzeală. Când să bage în coș, auzi trăgând clopotele. De odată îl sări inima.

Se duse iute și cercetă, apoi se întoarse repede și zise țărcoavnicului:

— Aide, dascăle, mai iute acasă, că ne-a apucat Paștele de pe urmă.

— Ce spui părinte?

— Iată ai în sat a sosit, și până în ziua va ajunge și la noi; ce să ne facem?

— Să le mai oprim nișel.

— Ași! nu se poate.

— Dar ce facem grăunțelor ce am adus să măcinăm? Îl mai întrebă paracliserul.

— Că bine zici tu, dascăle. Rămâi tu dar aici, grăbește de isprăvește mai curând, și vezi de vino într'un suflet, că eu merg să fac Învierea.

— Dar cum se făcu poșna, părinte, de te apucă Paștele așa fără veste?

— Dracul știe, răspunse preotul. Eu atât știu că postul cel mare este de patruzeci și opt de zile. Alătea și boabe de porumb am pus în buzunar la lăsatul de sec. În fiecare zi am scos câte unul și acum, când cant, văz că mai sunt încă multe. Pesemne că s'a ismenit lumea.

Pașami-te preoteasa băgase de seamă că soțul său purta boabe de porumb în buzunare, bănuise că îi place a ronțai în post, când și când, câte o boabă la lucru, și-i mai adăogase o mână, înainte de-a pleca la moară. Sărmana, credea că făcând așa, umblă după gustul bărbatului.

Asta fusese ce zăpăcise pe bietul preot.

Ajungând acasă, supărat și abla răsuflând, începuse a trage ale clopote de credea că o să le spargă. Oamenii se mirară cum de, așa chiar din senin, îi chiamă popa la biserică. Aflară că este sântele Paști, după ce se adunară. Să-vârșind slujba Învierii, se întoarse preotul acasă cătrănit și copleșit de rușine. Aci găsi pe preteasă supărată foc.

— Da, bine, părinte, ce mai fuse și asta? Ce fel de Paști mai făcuși și sântia ta, fără colaci, fără ouă roșii și fără să ne dat de veste de mai înainte, ca să știm și noi ce facem?

— Ia, fă și tu cum vei putea, răspunse preotul. Nu știu cine dracul a gonit Paștele cu câteva zile mai înainte. Și dacă era să fie după boabele de porumb din buzunarul meu, eram s'o ducem tot într'un post. Noroc cu niște creștini ai lui Dumnezeu din satul unde am fost la moară și dela care am aflat că a sosit Paștele.

— Ce spui, părinte, de boabe și de fătat? Eu ți-am pus o mână, sunt acum câteva zile, socotind că îți place să le ronțai.

— Taci, preteasă! Ptiu! uită-te toaca, satana, mă speriasem că o să ră-mânem fără Paști.

P. Ispirescu.

Pentru o mai bună îngrijire a pădurilor noastre

Vorbirea dlui Ion Mihalache, ministrul agriculturii — Ce cuprinde noua lege?

În ziua de 8 Aprilie a. c. s'a votat la Cameră legea pentru administrarea pădurilor, prezentată de dl ministru al agriculturii, Ion Mihalache. Cu acest prilej d-sa a ținut o mare cuvântare arătând ce însemnătate prezintă această lege pentru gospodăria statului nostru.

În cele ce urmează dăm cuvintele rostite de harnicul nostru ministru al plugăriei, dl Ion Mihalache. Cititorii noștri să le urmărească cu atenție, căci sunt pline de învățături.

Schimbări în bine

Domnilor deputați, de când am venit la guvern, am spus, că înțeleg să fac din ministerul domeniilor ministerul producției naționale. Căci producția națională este legată de pământul și de apele țării — de sigur și de subsol, aceasta însă nu atârna de mine. Și atunci legiuirile pe care le-am adus și preocupările administrative pe care le-am avut, au fost de a mări producția pământului și apelor țării. Am început anul trecut să atac problema apelor și a bălților, și în deosebi problema Dunării, care are un înțeles pentru noi, importanța cea mai de seamă o are din punctul de vedere al navigației, apoi al indiguităților și apoi al canalizărilor. Al canalizării din regiunea Dunărei, al canalizării ghesului țării cu apele afluenților Dunărei. În urma acestor legiuiri, inginerii țării au făcut studiile pregătitoare și astăzi aceste studii sunt puse la punct de un pricepător olandez. Am convingerea că în curând lucrările vor începe, iar câmpiile și bălțile din regiunea Dunărei vor avea altă productivitate decât aceia pe care au avut-o până acum (apl. prelungite pe băncile majorității).

Am pășit mai departe cu preocupările asupra câmpiilor cari trebuiesc îmbunătățite din punctul de vedere al agriculturii.

Nu am să vă reamintesc legiuirile menite să înlesnească creditul, să organizeze mișcarea cooperatistă și nici pe acelea, care acum în timpul de față se studiază în comisiuni pentru a desăvârși această preocupare, cum este legea silozurilor și altele.

Țin însă să subliniez, că ceea ce a rămas neisprăvit anul trecut se va desăvârși în cursul acestei an. și că din punctul de vedere al îmbunătățirii ghesurilor, comisiunea de pricepători studiază în prezent folosirea apelor țării pentru o mai mare rodnicie a câmpiilor noastre (aplaude prelungite pe băncile majorității).

Problema munților și dealurilor

Prin legea de față, atacăm de astă dată problema munților și dealurilor. Prin păstrarea, prin înmulțirea și îmbunătățirea pădurilor, atacăm problema silvică.

În ce constă problema silvică? Desigur, scopul e de a avea pentru statului și pentru puna particularilor proprietari cel mai mare câștig, dar acest câștig nu trebuie înțeles în înțelesul lui, absolut, ci el are a fi determinat de interesele economiei generale și de marile interese sociale, care stau în strânsă legătură cu problema pădurilor.

Care este interesul superior al economiei naționale? A avea câștig din venitul capitalului, iar nu din distrugerea lui, prin urmare, a păstra și a spori capitalul lemnos pentru a avea un echilibru între pădure și între agricultură și mai departe, pentru a spori acest capital și al îmbunătăți pentru producția să fie de o calitate superioară celei pe care o avem astăzi.

Prin urmare, a avea venit anual, ceea ce la pădure se cheamă posibilități anuale, creșterea normală a pădurii cât mai mare și de o calitate cât mai superioară, și din aceasta să izvorească cel mai mare câștig, acesta este interesul economiei generale.

În ce constă problema silvică

Care este interesul social strâns legat de această pădure? Este ca valorificarea pădurii să fie făcută spre interesul general, dar acest interes general trebuie să înceapă cu

mulțumirea nevoilor populației, a cărei viață e în strânsă legătură cu pădurea, și a se împărtași dela folosirea pădurii mai întâi cei cari pun în valoare această bogăție, prin munca brațelor lor și prin instrumentele lor.

Iată prin urmare, dl-or, în ce constă problema silvică: a spori câștigul măgănuindu-l în cadrul posibilităților anuale cât mai mari prin cruțarea pădurilor, prin plantarea terenurilor, care sunt neaptele pentru altele de cultură, prin înzestrarea pădurilor cu drumuri bune și prin facerea amenajamentelor. Problema silvică are nevoie să fie întregită, prin legea plantării terenurilor degradate. Are nevoie după aceia de principii puternice la temelia întregii economii silvice și de garanții de aplicare strictă a acestor principii ale constituției silvice, care se cheamă codul silvic. Va fi preocuparea noastră, adaptarea codului silvic, la cerințele economiei pădurilor de astăzi. Și în sfârșit, ne trebuie un corp de silvicultori dezvoltat, încurajat, educat, în aceste vederi, pe care am avut onoarea să vi le expun.

Linii călăuzitoare ale legii

Și acum, dl-or, scopul acestui proiect, cu care venim, nu este de a deslega întreg acest problem, ci el își alege, de aci, numai un capitol, capitolul administrativ, e organiza serviciile, a le dezvolta, a le încuraja, pentru a mări câștigul, să se păstreze și să se mărească masivul păduroasă, și să se cultive, în mod mai rațional, prin operațiuni culturale.

Firește că, acest proiect de lege, dă numai cadrul general. Atârna dela personalitatea lui, ca legea să dea roade.

Pentru a-și atinge scopul proiectul, mai întâi, desparte serviciile cari se ocupă cu gospodăria pădurilor statului, de serviciile cari se ocupă cu supravegherea, la toate pădurile, și ale statului și ale particularilor.

Altă tehnică, se cere când este vorba de a face gospodărie și altele când este vorba de a face control și poliție, și alte responsabilități. Și responsabilitatea trebuie bine precizată, una responsabilitatea organelor chemate să facă gospodărie și altă responsabilitatea organelor care au a face control. Amestecul de atribuțiuni dela Casa Pădurilor, a fost răul fundamental al legii: unii făceau de toate și nu făceau de nici unele: unii răspundeau de toate și nu răspundeau de nici unele (aplaude prelungite pe băncile majorității).

Se introduc și noi moravuri

Dl-or, după aceea, crearea de noi servicii, care să împlinescă această gospodărie și s'a creiat un serviciu nou, care nu exista: serviciul de plantare al terenurilor degradate. Un întins câmp de activitate i se deschide pe viitor silvicultorului. Nu stă numai în cancelarie, iese pe câmp, face pepiniere, studiază, îmbunătățește terenul, plantează, supraveghează, și controlează. Serviciul de corectare, a terenurilor, este menit să ajute la recăștigarea împăduririlor rămase în urmă și la transformarea, în pământ productiv, a sutele de mii de hectare de teren, care nu numai că nu aduc nici un folos astăzi, dar păgubește și amenință regiunile păduroase.

S'a creiat, după aceea, oficii de amenajamente; voind să facem specialiști în amenajamente, să înceteze săcăiala și sfântuiala, pe care o exercită, foarte adeseori, funcționarii statului, ocupați cu altele, pentru a face un amenajament de nimic unui particular, (aplaude pe băncile majorității).

Aceste oficii de amenajamente sunt menite să facă repede planurile de exploatare ale tuturor pădurilor, pentru a pune în valoare sutele de mii de hectare, care astăzi, în bună parte, nu se pot pune în valoare, tocmai din cauza lipsei acestor studii.

S'a creiat un organ nou, Consiliul silvic superior. Ați auzit, dl-or, câte fețe are problema silvică. Însemnează a studia toate aceste fețe, a fixa principiile de armonizare a tuturor ramurilor, în legătură cu economia silvică și pe aceste principii a fixa programul stăruitor urmărit.

La păduri nu este ca în agricultură, unde se schimbă programul din an în an; aici numai programe urmărite neîntrerupt zeci de ani, pot da rezultatele lor. De aceea, am format un organ nou, un fel de parlament al agriculturii, unde iau parte reprezentanții tuturor ramurilor economice, în legătură cu pădurile, care este menit să plămădească ideile și principiile, ce vor servi de faruri călăuzitoare în alcătuirea și executarea programului.

Descentralizarea serviciilor

După aceea am descentralizat serviciile. Dl-or, un alt curs mare al legii de până acum stă în centralismul exagerat, și în concepțiunea negospodărească, cu cât frânele se strâng mai strâns într-o mână, la centru cu atât gospodăria merge mai bine.

Nu se putea ca și Casa pădurilor să nu fie jertfa acestei concepțiuni și de aceea, cei mai de seamă silvicultori erau ținui la centru, sau în birouri. 42%, din 500 silvicultori, aveau funcțiuni birocratice și numai 50 și ceva, aproape jumătate, erau puși să facă acțiuni pozitive, adică șefi de ocoale, ceilalți controlau, dar nu controlau ca să îndrumeze, ci controlau ca să refere și referatele să meargă la alte referate; și referatele generale să se adune la centru și să stea câteva luni de zile, până când să fie citite.

S'a întâmplat un caz tipic: a dat o furtună în uriașă pădure dela Vișeu, din Maramureș și în copacii căzuți s'a înmulțit o insectă, Bostricus Typographicus, care prăpădește pădurile. Acest Bostricus Typographicus, pentru care, când eram pentru prima oară ministru, am votat un credit de 5 milioane, ca să se iaie repede, să se curețe și să se cojească copacii căzuți, pentru că numai sub coaja copacilor vesteji se înmulțesc aceste insecte și se întind și la ceilalți copaci, este acel Bostricus Typographicus, pentru care câțiva ani în șir, gazetele liberale m'au atacat, că am aruncat 5 milioane pentru omida pădurilor. S'a referat, s'au cerut ajutoare, în bani și în personal. Ei bine, aproape un an dacă nu mă înșel, dar în tot cazul mai mulți de șase luni a trecut, până când a ajuns referatul la centru și să se ordone măsuri, măsuri însă cari nu mai puteau fi luate de oarece epoca de stăpînire a insectei trecuse.

Dl-or, legea de față își propune să nu lase în birouri decât strictul necesar, să scoată pe cei dela centru și să-i ducă la regiune, iar la regiune să se înmulțescă numărul silvicultorilor. Astăzi avem silvicultori cu un ocol de 40—50.000 de hectare, este peste puțină să se supravegheze și să se gospodărească de un om un ocol atât de întins. Deși ne-ar trebui silvicultori aproape încă odată pe atât cât avem, știți că ani de zile absolvenții au rămas pe dinafară, sub motivul că nu permite bugetul statului încadrarea lor. I-am băgat deci în buget pe acești silvicultori, și voi face tot ce va fi cu putință pentru a mări numărul silvicultorilor și școalelor silvice.

Organizațiunea centrală își va păstra caracterul de îndrumătoare, și de reglementatoare. La regiune se mută adevărata gospodărie a pădurilor statului. Acolo se vor ține amenajamentele; acolo se vor regula sistemele de exploatare; se vor pune la cale înzestrarea pădurilor cu drumuri, lucrări de artă și celelalte.

Dl-or, s'a spus că această descentralizare va fi numai pe hârtie, pentru că aceasta ar presupune, pe lângă consiliul de administrație central și consiliu de administrație regionale. Acest consiliu regional însă nu se creiază în mod obligator, pentru că aceasta ar însemna să facem încă 13 consilii, câte sunt astăzi regiunile, și să împărțim răspunderea consiliului de administrație central la cele 13 consilii locale. Am instituit un consiliu de administrație central, în responsabilitatea căruia trecem administrarea statului; el e răspunzător pentru tot. Descentralizarea însemnează că, acolo unde nu poate direct lucra, se institue consilii pe a lor răspundere. Iar într-o a doua fază, și în măsura în care practica ne va arăta că se poate des-

centraliza în mod complet, să ajungem la regia locală cu bilanț și autonomie financiară locală. Acesta va fi pasul al doilea, către care în mod firesc mergem.

Faza întâi a descentralizării înseamnă: consiliul central nu se mai preocupă el de măsurile gospodărești. Acestea le face administrația regională.

În ce privește organele, cari es din Casa autonomă, ele nu răspund de administrația Pădurilor Statului, ci se ocupă cu aplicarea codului silvic. Ele formează o direcțiune a parte, direcțiunea silvică din ministerul de agricultură. La centru este pe lângă administrația propriu zisă, și un consiliu tehnic, care răspunde de aplicarea codului silvic.

Domnilor deputați, proiectul de lege de față se inspiră dintr'un ideal: a îmbrăca

munții și dealurile cu podoaba lor firească; a adăposti izvoarele, cari împăspătează apa râurilor azi și cari, mâine barate în munți, vor putea să dea puteri noi rodnicelei pământului: a ușura traiul populației din regiunile păduroase; a ușura sarcinile pe cari le cere bugetul statului, contribuind la sporirea veniturilor proprii avuției statului.

Acesta este scopul, pe care îl urmăresc legiuirile silvice, la care mă gândesc și care se încep prin acest proiect al administrării pădurilor.

Desigur, rezultatul nu atâră numai de ce se scrie în lege, atâră și de felul cum este aplicată legea. Eu m'am silit să stropesc paragrafele acestui proiect cu acest spirit și cu această gândire, pe care am avut cinstea să vi le înfățișez. (Aplauze prelungite pe băncile majorității).

Situația invalizilor, văduvelor și orfanilor de război

Ce s'a discutat în ședința Camerei dela 11 Aprilie 1930

Fiind adusă în discuție chestiunea congresului invalizilor de război, ținut în Capitală, a luat cuvântul dl deputat Mihail Văgăunescu, arătând pe larg chipul cum s'a ținut acest congres, precum și pricinile cari au dat naștere dezordinelor întâmplare.

Cuvântarea dlui maior invalid și deputat M. Văgăunescu

Dle președinte, dlor deputați, sunt unul din pușinii deputați din această Cameră, clasat și recunoscut invalid de război pentru infirmitățile pe cari le port, cauzate de arme de foc, infirmități pe cari le-am primit în fața dușmanului.

Sunt unul dintre cei cari cunosc destul de bine problema invalizilor, orfanilor și văduvelor de război. Voi vorbi și voi dovedi că nu este de ajuns ca la tribuna „Daciei” sau pe străzi, pe calea Victoriei, să ne batem cu pumnii în piept pentru invalizi, văduve și orfanii de război, ci să ne uităm fiecare în fundul conștiinței noastre, să vedem ce am făcut în ultimii 12 ani (aplauze).

Cum s'au clasat invalizii

S'au făcut două legi, așa zise I. O. V.: una sub generalul Rășcanu și alta în 1927.

S'a făcut o lege I. O. V., care regulează o parte din chestiunea I. O. V., iar la Septembrie 1920 s'a făcut o lege specială, care tratează numai pensiunile lor și nimic altceva, iar ultima lege I. O. V., aceea din 5 Mai 1927, privește chestiunea avantajilor lor, ca permis pe căile ferate, improprietărire, locuri pe băi, locuri de onoare, locuri de înmormântare etc. Dlor, între timp, datorită faptului nenorocit că, la 1920, în legea din Septembrie, s'au prevăzut avantagii mai mari pentru invalidul de război, care a fost clasat, adică scos din rândurile oștirii, cu diagnosticul de invalid de război, după trecerea armatei pe picior de pace, favorizându-se acela care, deși fusese atins de un vițiu oarecare organic, dar rezistase și făcuse războiul, însă nu mai avea nimic. Astfel ne-am pomenit în rândurile invalizilor de război cu un număr de ofițeri de toate gradele, cari, adeseori, au fost clasati cu bunăvoință de comisiunea de clasare, iar dela 1920 și până azi, problema invalizilor de război a fost frământată de aceste două categorii.

Dlor, dela 1919 încoace, adică după ocuparea Budapestei, nu mai are drept nimeni să spună că a fost în fața frontului sau sub sabia dușmanului, care putea să-l sfârșice.

Și atunci s'au plasat, datorită acestei legi I. O. V., cei mai mulți dintre ei la centrele mai mari; spre pildă la București, sau la Iași, sau la Cluj, unde desigur se poate trăi mai comod, mai ales dacă știi să te folosești de toate aceste avantagii pe cari pe de o parte le găsești în legea mărită a pensiilor din 1920, pe de alta, în legea I. O. V. și să vii astfel să iei chioșcuri în centrele mai importante, de exemplu pe calea Victoriei, să deschizi debite de tutun, și adeseori, dacă poți, să iei și o pensie mai mare, decât aceea cari stau în provincie. S'au adunat, cum zic, acei cari au știut, la București, unde viața este mai atrăgătoare, și dacă te picepi ca să faci politică poate să-ți meargă chiar mai bine.

Revizuirea invalizilor

Dlor, datorită acestui fapt, mi-am permis, în lunie trecut, să propun guvernului să se mărească pensiile ofițerilor invalizi de război, în raport cu infirmitățile lor, după ce vor trece însă pe la revizuire, pe care trebuie să o facă o comisie medicală.

Dlor, principiul revizuirii invalizilor ofițeri de război, nu este ceva nou, nu este nici invenția mea, nici aceea a guvernului, și eu nu sunt instrumentul guvernului în această chestiune.

Ea este un principiu pus în legea din 5 Mai 1927. Vă rog să rețineți: în legea aceasta din 5 Mai 1927, este pus principiul că se vor revizui, în termen de un an, ofițerii și gradele inferioare, invalizi de război. Prin urmare noi, în anul trecut, prin legea modificatoare a pensiunilor, nu am făcut decât să aplicăm principiul pus acolo. De acum, dlor, înțelegeți cum se desfășură filmul invalizilor de război până în ceasul de astăzi. Dlor, revizuirea s'a făcut anul trecut la gradele inferioare și în iarna aceasta s'a făcut și ofițerilor. Pentru gradele inferioare s'au comunicat rezultatele din vreo 40 de județe, la ministerul sănătății. Celelalte au întârziat pe la cercurile de recrutare, însă revizuirea s'a făcut.

Unii invalizi din gradele inferioare, nu au mai fost socotiți în cadrul invalizilor de război, pentru că au fost găsiți la revizuire întregi sănătoși. Ei trebuie să se mulțumească cu ceea ce au câștigat până acum, adică cu improprietărire, scutirea de prestație și de global, unii din ei cu debitele de tutun care au putut să le capete. Vorbesc despre gradele inferioare.

Cine sunt nemulțumiții

Dar de câteva zile încoace, de când se știe că s'a mântuit și revizuirea ofițerilor invalizi, sunt unii cari stăruiesc foarte mult să nu se dea tabloul, ca să vedem rezultatul revizuirii și la ofițerii invalizi de război. Cum am auzit, la revizuirea făcută, au fost câțiva camarazi ofițeri, așa ziși invalizi de război, cari nu au rezistat. Între aceștia este și locotenentul Gomoiescu, despre care vorbește așa de patetic dl doctor Lupu.

D-lor, voi cita toate cazurile pe cari le cunosc. Am dat exemplul acestui camarad, ca o pildă. Știți ce invaliditate are acest domn? Îi ține urechile, atât și nimic mai mult; aude când este vorba de avantagii, nu prea aude când este vorba de desavantagii (mare râs).

D-lor, înțelegeți acum, ofițerul, invalid de război, în pericol de a nu mai fi invalid de război, cei din gradele inferioare, voinici ca tunul, în pericol de a nu fi mai invalizi de război, toți aceștia au trâmbitat în toată țara și au chemat pe invalizi să se adune la București.

Carnetele de invalizi

Dar de câțva timp, s'a ivit problema transporturilor pe căile ferate. Revin acum și amintesc cunoștințelor dv. următoarele fapte:

Anul trecut, când s'a votat legea regiei autonome a căilor ferate, dl ministru Mad-

gearu, a recunoscut categoric dela tribună, că se respectă drepturile de a călători pe căile ferate cu reducere sau gratuit pentru cavalerii ordinului Mihai Viteazul, pentru veterani dela 1877, pentru cei medaliați cu Virtutea militară și pentru invalizii, orfanii și văduvele de război, rămânând ca să fie suportată de ministerele respective, cota cuvenită căilor ferate. Acesta este un drept câștigat, neștirbit.

Dlor, ce s'a petrecut nu știu, nu sunt împuternicit să răspund de chestiunea aceasta. Sigur este însă că, cel puțin dela 1 Ianuarie încoace, la fiecare 15 zile au apărut prin gazete informațiuni că la 1 și la 15, și iar la 1 și la 15 se desființează drepturile și se preschimbă carnetele la toată lumea, deci și la invalizi, orfani și văduve de război.

Dlor, această preschimbare de carnet este necesar să se facă nu numai pentru căile ferate, ci și pentru a se identifica mai bine de acum înainte cine sunt într'adevăr acei cari se pretind invalizi, orfani și văduve de război.

Declarațiunile oficiale

Îmi amintesc, că acum două zile, când a venit vorba despre reducerile pe căile ferate pentru funcționari, eu am întrebat pe dl ministru dela locul meu: cum rămâne cu invalizii, orfanii și văduvele de război? Dl subsecretar de stat Gafencu mi-a răspuns: drepturile lor rămân neatînse. M'am mulțumit cu acest răspuns, dar nu am stat pe loc. Am luat contact cu aceia, cari au organizat manifestația sau congresul de astăzi și le-am comunicat acest răspuns. Am luat doi din ei și au mers cu mine la ministerul sănătății pentru a se convinge.

Dl subsecretar de stat Gafencu a spus: se respectă în tot cursul acestui an drepturile integrale de a călători, de câteori vor vrea, invalizii, orfanii și văduvele de război, dar se va face o statistică a transporturilor lor, pentru ca să se vadă ce este, și anume se vor da etichete speciale dela căile ferate cu ștampila I. O. V. și invalidul, orfanul sau văduva de război se va duce, pe baza carnetului de identitate — vă rog să nu-l confundați cu carnetul de cale ferată — își va lua un bilet pentru destinația, pe care o vrea și la clasa, în care are dreptul să călătorească, iar după șase luni sau un an se vor totaliza, se va face socoteală și se va vedea cum este mai bine.

Eu știu însă că din cei 900 de invalizi din județul meu, nu călătoresc decât 50—60. Ceilalți sunt țărani plugari cari nu merg decât odată de două ori pe lună la reședința județului pentru un proces sau altă afacere.

Pescuitorii în apă tulbure

Invalidul de război tare pe dreptul lui stă stâncă neclintită în mijlocul străzii să primească orice bruscare, dar alături de el se strecoară agenții electorali de meserie, funcționarii nemulțumiți de înaintare, propagandiștii cutărui sau cutărui partid, care pot să facă turburări mai mari sau mai mici și se poate întâmpla ca într'o asemenea învâlmășeală, victime să fie tocmai acei, cari au mai fost victime cândva, fără ca de aceasta să fie cu nimic răspunzător guvernul.

Ce trebuie făcut

Rog stăruitor guvernul să termine cât mai curând cu așa zisele formalități pentru clasarea invalizilor de război, ofițeri și grade inferioare și să li se dea carnetele de îndreptățire tuturor pe urmă.

Domnilor, cu aceasta încheiu cuvântarea mea și vă rog să mergeți alături de mine, să cerem guvernului să facă, pentru cele ce s'au întâmplat o anchetă severă, să vadă cine anume a căutat să abată dela calea cea dreaptă pe invalizii, văduvele și orfanii de război, cine i-a îndemnat să facă agitațiuni dăunătoare statului? (aplauze pe băncile majorității).

Cuvântarea dlui ministru

Virgil Madgearu

După dl deputat Văgăunescu, a luat cuvântul dl ministru de finanțe Virgil Madgearu.

D-sa arată, că este o deosebire între adevărata problemă a invalizilor, văduvelor

și orfanilor de război și între cele întâmplate Vineri în Capitală. Acestea din urmă sunt rodul patimei politice de partid.

Vorbind despre chestiunea călătoriilor pe căile ferate, dl ministru Madgearu spune că e de părerea să se mărginească numărul călătoriilor anuale, deoarece adevărații invalizi, văduve și orfani de război, chiar dacă au dreptul să călătorească cu 75 la sută reducere, totuși nu-și pot îngădui luxul de a călători mai mult de șase ori pe an. Am căutat să-i conving pe delegații invalizilor despre acest lucru, dar se vede că au avut pe cineva, care i-a îndemnat să se împotrivescă.

Guvernul și tulburările

În ce privește incidentele de Vineri, sunt cel dintâi, care regret în numele guvernului și declar, că dacă se va constata că s'au făcut greșeli din partea autorităților, se vor da pedepse împotriva celor cari le-au săvârșit.

Partidul, în numele căruia guvernăm, este un partid care are prea mult reazăm în masele populare, pentru ca să nu fie îndurerat ori de câteori se întâmplă, în timpul guvernării sale, incidente de această natură.

Îi vom descoperi prin orice mijloace, pe agitatori și îi vom scoate de urechi, din locul de lașitate, în care stau ascunși și vom întrebuița față de ei toate mijloacele legale, pentru a-i face absolut neputincioși în planul pe care-l au de a anarhiza masele populare din această țară.

Și atunci să se știe că guvernul nostru, — regretând în mod profund incidentele cari s'au întâmplat Vineri, regretându-le cu atât mai mult cu cât au putut să fie loviți oameni nevinovați, cari au fost mânați acolo de nevoia lor, dar mânați dela spate de speculatorii nevoiei lor, nu numai că are toată bunăvoința dar își ia angajamentul ca printre primele măsuri cu caracter social pe care le va aduce, îndată ce situația bugetară va permite, vor fi măsurile cu privire la invalizi, văduve și orfani de război. (Aplauze prelungite).

O lămurire

Adevărul despre așa zisa risipă dela Prefectura județului Sibiu, cu salariul președintelui delegației județene

Din partea Prefecturii județului suntem rugați să publicăm următoarele:

În unele așa numite ziare s'a răspândit de persoane fără răspundere știrea că fostului prefect și actualul Președinte al Delegației Județene i-s'ar fi stabilit sau chiar plătit un salariu lunar de 60.000 Lei și că la județul nostru s'ar face risipă, cheltuindu-se sume mari cu automobilele.

Fără a discuta cu autorii acestor neadevăruri și numai pentru lămurirea opiniei publice ținem să constatăm următoarele:

Prefectul județului a primit un salariu de circa 15.000 Lei lunar, și afară de aceasta cheltuieli de reprezentare 18.000 Lei, plus 3000 Lei chiria, total a primit lunar circa 35—36.000 Lei, aceste sume se plăteau la toți prefectii în toate cele 70 județe ale Țării noastre în cursul anilor 1928 și 1929 și Prefectul din Sibiu n'a primit un ban mai mult decât alți prefecti.

Afară de acestea în toate județele se pune la dispoziția Prefectului pentru a se putea transporta în județ câte unu sau două automobile.

Șoferul asemenea era angajat și plătit de județ. Pentru întreținerea mașinii (benzină și ulei) toate județele, precum și județul Sibiu au prevăzut în buget câte 15—16.000 Lei lunar, adică 180.000 Lei anual, afară de acestea se mai cheltuia cel puțin 120.000 anual, ba în unii ani s'a cheltuit și mai mult și după cum ne amintim în unul din anii precedenți (1923—26 s'au cheltuit numai cu întreținerea mașinei peste 360.000 Lei, adică 1000 Lei pe zi. Unamie Lei pe zi).

Este cunoscut, că în anii 1921—22 s'a cumpărat pentru Prefectura județului Sibiu un automobil Steyr, când Prefect era dl A. Boiu, care automobil a fost plătit de comunele județului, cari au fost obligate să contribuie cu câte 5000—10.000 (zece mii) ba și 15.000 Lei pentru cumpărarea acestui automobil. Din toate acestea se poate constata, că până la sfârșitul anului 1928 se cheltuiau cu automobilul prefecturii următoarele sume:

1) 15.000 Lei pentru benzină și ulei lunar, anual 180.000 și altele. 2) Salariu pentru șofer anual 60.000 Lei. 3) Mici reparaturi anual cel puțin 120.000 L. 4) Prețul automobilului, prev. în proiectul de buget pe 1929, 350.000 Lei. Total 710.000 L. (Adecă șaptesute zecemii Lei).

Față de aceste sume enorme sub actualul regim încă din Noemvrie 1928 s'a șters din buget suma de 350.000 Lei pentru automobil și s'au șters și toate celelalte sume și în loc de 710.000 Lei s'a prevăzut în buget numai suma de 300.000 Lei pentru plata automobilului angajat de pe piață pe seama prefectului.

Deci s'a făcut o economie de 410.000 Lei față de cheltuielile din anii trecuți.

Automobilele la Prefectură s'au desființat ca să nu se mai facă atâtea cheltuieli și să se facă economie.

Situația deci se prezintă așa că prefectul primea lunar 25.000 Lei pentru a plăti mașina de pe piață dar în schimb nu mai primea ca mai înainte 15.000 Lei pentru benzină și ulei, nu mai avea nici șofer, care costa circa 5000 Lei, lunar, ci în locul acestor cheltuieli (20.000 Lei) Prefectul primea 25.000 Lei adică cu 5000 Lei mai mult cât au făcut spesele pentru benzină, ulei și șofer dar în schimb Prefectul nu va avea nici mașina care ar fi costat 350.000 Lei și nu s'au cheltuit nici sumele destul de mari pentru repararea mașinei, cari făceau cel puțin 120.000 Lei adică 10.000 Lei lunar, care însă în unul din anii precedenți au făcut peste 360.000 Lei anual deci 1000 Lei pe zi.

Față de aceste constatări oricine își va putea face judecata dreaptă și va putea aprecia după cuviință afirmațiunile minciunoase ale acelor cari au îndrăzneala să spună, că Prefectul sau actualul Președinte al delegației județene ar primi un salariu de 60.000 Lei când este foarte bine știut, că salariul nu face nici 35.000 Lei, iar cele 25.000 Lei lunar sau 300.000 Lei anual nu fac parte din salariu, ci sunt destinate pentru cheltuielile efective ce le-a avut prefectul cu plata automobilelor luate după piață.

Sibiu, 16 Apr. 1930. Dr. Coriolan Stefan
președintele del. județene.

Valorizarea electricității înseamnă în viața economică:

Îmbunătățirea condițiilor de lucru și augmentarea capacității de lucru. Împuținarea lapădăturilor și îmbunătățirea fabricațiunei. Mărirea producțiunei și scăderea cheltuielilor de fabricație.

Valorizarea electricității înseamnă în casă:

Îmbunătățirea igienei și mărirea confortului, scutirea de lucruri grele corporale în bucătărie și casă.

Căștig de timp pentru îndeletniciri culturale.

Valorizarea electricității este prin urmare egală cu înaintarea economică și culturală!

Noi ne punem în serviciul acestui progres prin:

Lărgirea aprovizionării cu electricitate în oraș și sat:

Noi instalăm uzine noi, conducte interurbane și conducte locale. Noi preluăm și mărim stabilimente cari există și sunt învechite. Noi participăm la tot soiul de întreprinderi de aprovizionare electrică.

Rugăm a Vă adresa la direcțiunea:

SOCIETATEA ELECTRICĂ TRANSILVĂNEANĂ
pe acțiuni -- Sibiu, strada Trei Stejari No. 1

Hristos a înviat!

Adevărat că a înviat!

Acestea sunt vorbele cu cari ne salutăm Românii în sfânta și marea zi a Învierii Domnului. Cu aceste cuvinte salutăm și noi pe iubii noștri cititori și acest salut va răsună acum și totdeauna pe pământul românesc.

A înviat Hristos pentru că a fost Mesia Mântuitorul făgăduit celor dintâi oameni după cadere, zicându-se: „Unul din urmași va zdrobi capul duhului rău”. Patriarhul Iacob a spus: „Nu va lipsi Domn din Iuda și povătuitor din neamul lui, până va veni Acela care va fi așteptarea popoarelor”. Dease-menea Moise și Isus Navi au zis: „Va ridica Dumnezeu dintre voi un Proroc mare pe Acela să-l ascultați”.

Mântuitorul vestit de proroci a venit într-adevăr în lume ca s'o mântuiască din păcat: a venit luând chip omenesc pălîmînd cele mai groaznice chinuri pentru ca în marea zi de azi să se ridice din mormânt cu toată strălucirea Lui dumnezeiască.

Iată ce ne spune Maica noastră Biserică despre această sfântă și luminată zi a Paștilor: De este cineva binecredincios și iubitor de Dumnezeu să se indulcească de acest praznic bun și luminat. De este cineva slugă înțeleaptă să intre bucurându-se întru bucuria Domnului său. De s'a obosit cineva postind să-și ia acum dinarul. De a lucrat cineva din ceasul dintâi să-și ia astăzi dreapta răsplată. De a venit cineva după ceasul al treilea, mulțumind să prânzească. De a ajuns cineva după ceasul al șaselea nimic să nu se îndoiască că de nimic nu se va păgubi. De a întârziat cineva până în ceasul al nouălea să se apropie nimic îndoindu-se. De a ajuns cineva numai în ceasul al unsprezecelea să nu se teamă că a zăbovit, căci milostiv fiind stăpânul primește pe cel de pe urmă ca și pe cel dintâi, odihnește pe cel din al 11-lea ceas ca și pe cel ce a lucrat din ceasul dintâi și pe cel dintâi mângăie și aceluia plătește și acestuia dăruiește și faptele primește și cu voința împacă și lucrul cinstește.

Pentru aceea întreți cu toții. Bogații și săracii dănuțiți. Cei ce v'ați înfrânat și cei leneși, cinstiți ziua. Cei ce ați postit și cei cari nu ați postit, veseliți-vă toți. Vișelul este mult, nimeni să nu iasă flămând. Toți vă îndulciți din ospățul credinței.

Așa ne grăește Maica Biserică în sfânta zi a Învierii. Să ne înălțăm astăzi sufletul și să ne apropiem de Cel ce s'a jertfit pentru noi. În lături cu grijile lumesti! Azi nu are loc durerea și întristarea. Ziua Învierii e serbătoarea serbătorilor. „Aceasta e ziua care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într-ansa”.

Osânda Mântuitorului

Isus Christos a fost judecat la moarte în zilele lui Pontius Pilatus, care era guvernatorul roman al Iudeii, pe timpul împăratului roman Tiberius.

În anul 1580 s'a găsit sentința de moarte dată de Pilat, în orașul Acileia din Italia. Ea era într-o cutie de fer în care era o altă cutie de marmură cu amândouă au fost îngropate într-o piatră frumos lucrată. Osânda Mântuitorului era scrisă pe pergament. Ea are următorul cuprins:

„Eu Pontius Pilatus, guvernator din partea împărăției Romanilor, în reședința principatului, judec la moarte pe Isus ce se numește de popor Christos Nazarineanul, după patrie Galileian, om potrivit legii lui Moise și măririi împăratului Tiberiu Cesarul, pentru care orânduiesc și hotărâsc ca moartea lui să fie pe cruce, însă cu cutie după obiceiul vinovaților, pentru că adunându-se cu mulțime de oameni bogați și săraci nu a încetat a turbura toată Iudeea, făcându-se pe sine fiu a lui Dumnezeu și împărat lui Israel, pricinuind stricarea Ierusalimului și sfintei biserici, tăgăduind frica Cesarului și îndrăznind a intra cu vâltări și triumf, cu parte din norod ca un rege al cetății Ierusalimului în biserica cea sfântă, de unde poruncim întâiului nostru suțag Quintus Cornelius ca să-l ducă în Ierusalim legat, dăându-l și îmbrăcat cu porfiră cu cunună de spini pe cap, ducând crucea pe umeri ca să fie pildă tuturor făcătorilor de rele cu cari vom pune și doi tâlhari ucigași pe cari scoțându-i pe poarta Gaparola să ducă pe acest Christos la muntele înrăutățitorilor anume Calvar, unde răstignindu-l cu trupul pe cruce în obșteasca priveală a tuturor, să se scrie titula deasupra crucii în trei limbi, grecește, latinește și ebreiește. Deci poruncim ca nici unul din orice rang

să nu îndrăznească a împiedeca acest fel de osândă hotărâtă de mine”.

Aceasta este judecata Celui Ce va judeca pe toți fiii pământului.

Mamei mele

Eu nu te-am cunoscut. Eram doar copilăș nepriceput când tu ai părăsit cărările vieții. M'am jucat, poste, și în ziua aceea fatală ca și mai înainte. Parcă înțelegem ne-norocirea? Nu. Și în ziua când te-au dus la groapă eu am fost desigur mândru de mulțimea ce s'a strâns la noi în curte. Imi priveam tovarășii de joc de sus: la ei nu se adună atâta lume. Și nu merge preotul cu prapuri, cu icoane, iar cantorii nu cântă ca la noi.

Doar la groapă când am văzut că se coboară sicriul în pământ și când am văzut plânsul desnădăjduit al tatălui meu și al fraților și surorilor mai mari, atunci m'a cuprins o oarecare teamă și am început să plâng și eu. O vecină însă m'a luat repede în brațe și m'a dus să-mi dea cireșe dela ei. Li vedeam și ochii ei plini de lacrimi dar nu înțelegeam de ce.

Și în zilele ce au urmat după plecarea ta, îi întrebam mereu pe ai mei: de ce nu mai vine mama? Unde e plecată? Nu ne mai iubește oare? Iar ei mă îmbunau spunându-mi că o să vii într-o zi pe inserate cu o furcă cu fuior de aur și o să ne aduci multe, multe bunătăți și atunci n'o să ne mai părăsești niciodată. Eu îi ascultam cu luare aminte și adormiam cu gândul la tine, iar în vis te vedeam venind așa cum îmi povesteau ai mei. Eram așa de fericit...

Dar n'ei mai venit. Au trecut anii unul după altul și scumpa mea mamă n'a mai venit. Copilăria a trecut de mult și rînd pe rînd mi-am dat seama că nu ne mai putem întâlni.

Soarta nemiloasă a voit ca să nu mă pot bucura de dulcea ta mîngăiere și ocrotire. Te-ai dus în alte lumi și plecarea ta nu are în veci reîntoarcere. Un strat gros de pământ te-a acoperit, răpindu-te pentru totdeauna privirilor noastre.

Iar astăzi când gîjile vitrege ale vieții mă lasă din ghiarele lor, vin la mormântul tău și-mi lipesc fruntea de crucea rece de piatră. E așa de bine acolo lângă tine. Deși tu ești astăzi tărănă, simt cum mă strege dragostea ta de mamă; dragostea de mamă de care atunci când am avut-o nu mi-am dat seama. Sunt așa de mulțumit lângă crucea ta. Simt par'că apropierea sufletului tău blând, căruia îi destăinuesc toate durerile și bucuriile mele și care le înțelege mai bine ca oricine în lume. Acolo la mormânt tu dai mîngăierea ta dulce copilului de odinioară, care în nepriceperea lui nevinovată s'a jucat la moartea ta.

Ah! scumpă mamă. E cu neputință ca eu să nu te mai întălesc. Trebuie să fie o viață viitoare unde să-mi cunosc și eu mama și să mă bucur de dragostea ei nemărginită. Pe pământ nu mi-a fost dată această fericire. Am văzut-o numai la alții, la străini. Însă iubirea ta de mamă nu pot crede să fie pierdută pe vecie. Nu pot crede.

Const. Hagea.

Dor de patrie

Insemnările unui român înstrăinat

(Ilinois, Martie 1930).

Sunt un strein aici la voi, sunt un pribeag pe căile vieții. Voi nu cunoașteți țara mea unde cresc stejari falnici, țara unde e câmpia înflorită, pasărea mai vîioasă și zefirul mai lin; unde albina se răsfață pe gingașe petale și unde soarele lucește pe cerul senin. Voi nu cunoașteți patria mea unde murmurul izvoarelor șoptește atât de duos și glasul tînguitor de fluier se revărsa pe întinsele văi.

Ah! De ce nu pot să merg în țara aceea de care mi-e atîta dor. De ce nu pot să mă întorc la sânul ei fermecător și dulce. Acolo e viața mea, numai acolo aș vrea să mor.

Voi nu cunoașteți satul meu ce se ghemuește la poalele unui munte, satul cu căsuțe albe străjuit de bisericuța din deal. Îngropat sub crengile înfrunzite ale pomilor el se pierde ca un cutb mititel de păsărică. E sărăcăcios dar e atîta pace și liniște în el. Cine poate pricepe farmecul satului meu? Aici la voi sunt palate semețe ce vor să înfrunze norii cu fruntea lor, dar satul meu e mai mult decât toate acestea.

Voi nu cunoașteți casa mea ce răsare veselă dintre mesteacănii, casa cu streșina joasă, unde am văzut lumina zilei. Când soarele se iese de după deal o scaldă în razele sale aurii și mîngăie tufe de mușcată din ferestrele mici. Ce e mai scump pe lume de cât casa mea cu potmol și streșina cu cuiburi de rândunele. Voi nu cunoașteți această comoară. Aici sunt ziduri înalte și posomorâte. Sunt ale voastre. Pe mine mă îngrozesc și mă chinuesc. Eu mă gândesc însă la căsuța mea albă ce răsare veselă dintre mesteacănii. Acolo e un colț de ratu. Acolo e fericirea sufletului meu. Dar voi nu cunoașteți patria și casa mea. E departe, că numai dorul poate ajunge acolo. Și totuși eu îi aud adeseori glasul duos cu care mă chiamă la sânul ei! Ah! E atîta vrajă în această chemare, atîta duiosie. Dar voi nu înțelegeți dorul unui biet înstrăinat. Pe voi nu vă mișcă șuvoiul de lacrimi ce-l varsă un suflet chinuit de dorul patriei.

Un român american.

În legătură cu prețul cerealelor

Producția de cereale și desfacerea lor pe piață, e o problemă, care în anii din urmă frământă pe conducătorii tuturor statelor din lume. Astăzi și acele state, cari în trecut s'au ocupat mai mult cu industria sau negotul, se străduiesc din toate puterile să-și creeze o clasă de plugari bine înzestrați cu cele trebuincioase, pentru ca ei să poată da statului lor cerealele trebuincioase. Germania, Italia, Austria etc. vreau să-și câștige și numirea de țări agricole. În acest scop au făcut opintiri uriașe cheltuind multe miliarde de mărci și lire.

Celce caută izvorul scăderii prețurilor la cereale, nu-l va putea găsi tocmai ușor. Presupunem, bineînțeles, că avem de a face cu un om cuminte și de bună credință. Căci altfel va spune, cum spun mulți neocotiti, că guvernul de azi, e vinovat de toate relele cari apasă asupra plugăriei noastre; că de 10 ani nu s'au încheiat învoeli comerciale cu statele vecine, că vama e prea urcată și altele. Cu astfel de firfe nu se poate sta de vorbă.

Adevăratele pricini ale scăderii prețurilor la cereale sunt cu mult mai serioase. Aci vom aminti deocamdată una dintre aceste pricini, rămânând ca de celelalte să ne ocupăm în numeroase viitoare ale g. zetei noastre. E vorba despre producția cerealelor în anii 1928 și 1929.

În anul 1929 producția cerealelor, în toate țările din lume, a fost cu mult mai mică decât în anul 1928. Diferența dintre acești doi ani a fost de 190 milioane chintale (măj). Bine, va zice cineva, dacă în anul 1929 producția cerealelor a fost mai scăzută, atunci de ce nu s'au ridicat prețurile? Căci așa e normal; sunt bucate multe pe piață, scad prețurile, sunt mai puține, se scumesc.

Foarte adevărat. Însă să nu pierdem ceva din vedere. Deși producția cerealelor din întreaga lume a fost mai mică în 1929, decât în 1928, neajunsul acesta nu s'a resțit îndată mai tare din pricina stocurilor vechi, de peste ani, cari așteptau să fie duse pe piață. Iată prin urmare pricina adevărată pentru care cerealele nu s'au scumplit în cursul anului 1929 (Ce privește România, noi am avut în 1928 o recoltă mai slabă, pe când în 1929 recolta noastră a fost bună. România neputînd aduce cerealele din străinătate în primăvara și vara anului 1929, prețul bucatelor din țară a fost foarte urcat, după cum bine ne amintim cu toții).

Stocurile vechi erau mari de tot în alte țări. După datele Institutului Internațional de agricultură din Roma numai rezervele de grâu se ridicau la 115 milioane chintale, așa că o bună parte din cereri au fost împlinite cu rezervele din anii trecuți iar producția anului 1929 a fost îngămăciată și ea în depozite, pentru a aștepta un moment mai potrivit când cererea va fi mai stărui toare, iar prețurile mai ridicate.

Aceasta e adevărul. Cei cari născocesc alte pricini sunt niște pescuitori în apă tulbure, niște demagogi ordinați (cum i-am numit într-un număr trecut al gazetei noastre).

E grea soarta de azi a țaranului nostru. Trebuie s'o recunoaștem cu toții. Numai că ar trebui ca fiecare să caute adevăratele pricini ale acestui rău și să nu-și facă nici unui din ele arme pentru luptele de partid.

INFORMATIUNI

Cu prilejul mării și luminatei serbători a Învierii Domnului, ne adresăm abonaților și sprijinitorilor foii noastre, cu creștinescul salut de

Hristos a înviat!

dorindu-vă sănătate și bucurie, iar pe deasupra noroc în toate afacerile și gândurile bune, spre fericirea fiecăruia, ceea ce duce apoi la înaintarea Neamului și întărirea Patriei.

Redacția.

Conferința miniștrilor de externe ai Micel Intelegeri. După cum se știe, miniștrii de externe ai celor trei state cari alcătuiesc Mica Intelegere, se întrunesc în fiecare an spre a se sfătui asupra treburilor politice. În anul acesta conferința se va ține în Cehoslovacia, la sfârșitul lunii Maiu sau la începutul lui Iunie. Ministerul nostru de externe a fost înconștientat despre aceasta.

Noul ministru al armatei. În ziua de 14 Aprilie a. c. Înalta Regentă a semnat decretul de numire a d-lui general Condeescu ca ministru al armatei. Noul ministru al armatei s'a prezentat în fața Înaltei Regente și a depus jurământul. Dl general de divizie Nicolae Condeescu este unul dintre cei mai distinși ofițeri superiori ai armatei române.

Măsură bună. Direcțiunea generală C. F. R. printre altele multe îmbunătățiri ce le-a adus drumurilor noastre de fier, a mai luat de curând o măsură, care e menită să înlesnească mult transportul de coletărie (pachete) pe linia București—Cernăuți. Pe această linie a pus în circulație o pereche de trenuri, denumite „rapide de coletărie”. Trenurile acestea vor fi compuse dintr-un vagon de manipulație, 2 vagoane de marfă acoperite și unul de serviciu. „Rapidetele de coletărie” vor fi socotite ca trenuri personale având rangul și iuteala acestora. În caz de lipsă li-se vor mai putea lega câteva vagoane de marfă, însă de transportat nu se poate transporta altceva, decât coletărie (pachete).

S'au amânat serbările dela Blaj. Marile serbări dela Blaj, a căror dată fusese hotărâtă pentru ziua de 15 Maiu a. c. din motive tehnice au fost amânate până la toamnă. În vederea serbărilor se fac de pe acum întinse pregătiri. Vor fi serbări mărețe, vrednice de însemnătatea istorică și națională a evenimentului serbătorit, la care vor lua parte tot ce românismul are mai bun.

Apărarea pomilor. Un ziar parisienscrie, că pomii din împrejurimile Parisului s'au împodobit cu flori. Ramurile lor ademenesc pe trecători și mulți dintre ei nu se pot abține de a rupe crengile și a nimici recolta de fructe. Faptul acesta nu e prea îmbucurător. De aceea un primar dintr-o localitate vecină cu Parisul însoțit de un agent s'a dus la gară și a dresat procese-verbale tuturor excursioniștilor cari se îndreptau spre Paris cu crengi înflorite de arbori fructiferi. Toți aceștia vor plăti scump urâtul obiceiului de a strica arborii. Nouă încă ne-ar trebui câțiva primari de felul celui de lângă Paris, poate și ceva mai aspri.

Semănătorii de vrajă. Vestile ce sosesc din Moscova spun, că acolo se fac mari pregătiri pentru ca în ziua de 1 Maiu a. c. să stârnească turburări în toate capitalele din Europa. În acest scop căpeteniile comunistilor jertesc mari sume de bani. Ei cred că vor putea umple capul oamenilor cu fel de fel de amăgiri și vor isbui astfel să aprindă focul. Ce va fi mai târziu nu le pasă. Nădăjdum însă, că oamenii cu răspundere din toate statele vor lua măsuri pentru a preîntâmpina acest pericol. Credem că nimeni nu dorește să cunoască pățania Rusiei.

Cât a cheltuit America cu războiul. Precum se știe, America nu a intrat în marele războiu decât în anul 1917. Cu toate acestea și ea a făcut mari jefuri și mai ales jefuri materiale. Ministerul de finanțe de acolo, a făcut de curând o socoteală despre toate cheltuielile ce le-a făcut America cu prilejul războiului. Suma aflată e de 51 miliarde și 400 milioane de dolari, adică vre-o 9000 de miliarde lei. Urmasă sumă.

De Sfintele Sărbători fiecare om cu bun simț își face un examen al vieții sale sufletești. Cel ce a citit și citește „Foia Poporului” va rămâne de sigur mulțumit pe urma acestui examen. El și-a procurat în totdeauna cea mai aleasă hrană sufletească. Un bun cetățean, care vrea să fie în curent cu cele ce se petrec în țară și în lumea întreagă nu poate fi abonat decât la „Foia Poporului”.

Târgul de primăvară din Sibiu se va ține în modul următor: Târg de oi în 26 și 27 Aprilie. Târg de vite de prăsilă în 28 Aprilie. Târg de vite cornute 29 și 30 Aprilie. Târg de cai în 2 și 3 Maiu. Târg de marfă în 3 Maiu 1930.

Se face cunoscut că în ziua de 28 Aprilie a. c. se va ține în Sibiu un târg de tauri și tăurași.

Români oropsiți. Peste Nistru în Rusia, se găsesc numeroși ciobani din Ardeal, oameni cu avere. Ei au apucat pe acolo încă dinaintea războiului. În timpul din urmă însă ei au fost despoiați de tot avutul lor. Vitele mari și mici le-au fost confiscate pentru așa numitele gospodării colective, unde s'au adunat cu sutele de mii. — În altă parte a foii scriem despre rostul acestor gospodării colective. — Disperarea nenorociților noștri frați e nespus de mare. Ei cer ajutorul patriei, dar înzadar, căci cu bolșevicii nu e cu puțință o înțelegere.

Chinul slulului. Un hamal din orașul Bratislava (Cehoslovacia) cu numele Herman Guttman, era de o urâtenie nemaipomenită. Cine îl vedea era cuprins de o spaimă adevărată. Autoritățile orașului îl opriseră chiar de a eși pe străzi, atunci când venia vre-un străin mai de seamă în oraș. Le-ar fi făcut o reclamă proastă de tot. Pe lângă această nenorocire, bietul Guttman mai era și grozav de sărac. Prin urmare pupăză pe colac. Toată viața lui urâtul hamal n'a fost decât huiduit. El n'a știut ce e mângâierea, ce e alinarea. Oricine îl privia, își întoarce capul cu desgust dela el. Și mai ales femeile. Copiii fluierau după el și-l băteau cu noroiu. Într-o zi nefericitul slul n'a mai putut răbda chinul vieții sale. A eșit în stradă și s'a aruncat în fața unui camion care l'a zdrobit. Și astfel a trecut într-o nouă viață unde toți muritorii sunt deopotrivă.

Anglia cheltuiește anual pentru evația de războiu cam 17.850.000 lire sterline. O liră sterlină valorează 820 lei. Anglia e socotită numai a patra putere a văzduhului. În rândul prim stă Franța, urmează apoi America și Italia. Acestea de sigar, cheltuiesc și mai mult cu construirea și întreținerea aeroplanelor de războiu.

Un om face cu pasul 4 kilometri și jumătate pe ceas. Un porumbel poate zbura 97 kilometri pe ceas. Un vultur 110 kilometri, iar o rândunică 214 kilometri. Un tren accelerat aleargă cu o iuteală de 120 kilometri pe oră, iar un aeroplan cu 500 kilometri.

Din Aiud ni se scrie: în numărul 15 al „Foi Poporului” a apărut articolul „Îngrijii cimitirele” simplu și clar scris, cuprinzând mari adevăruri, cari din nenorocire sunt dureroase. Subsemnatul în numele mai multor creștini adevărați, cari cunosc stima și cultul morților din Occident, asigurăm pe mult onoratul autor, că indemnul la îngrijirea cimitirelor este foarte binevenit și îl rugăm să continue cu indemnuri la fapte. Maior Popa, fost prim curator la o biserică fără cimitir.

În cinstea celor morți pentru patrie. Pe dealul unde a fost fortul vestit Doumout, Francezii au zidit o criptă pentru a strânge osemintele celor 400.000 de viteți cari au pierit epărand Verdunul. Cripta are un turn înalt de 45 de metri, cu o cruce în vârf. Deasupra acestui turn, la spatele crucii, au eșezat o lampă electrică, care arde în fiecare seară un ceas, cu o lumină roșie albă ce se schimbă în continuu. Se vede dela foarte mari depărțări și ea aduce aminte tuturor despre jertfa celor căzuți la Verdun.

Nenorocire de cale ferată în Franța. În ziua de 11 Aprilie a. c. s'a întâmplat o nenorocire de cale ferată în apropierea orașului Besanson din Franța. Un tren în care se aflau soldați lăsați în concediu a sărit de pe șine. Pe urma acestei nenorociri au rămas 10 morți și 32 greu răniți. Ancheta încă n'a putut stabili pricina deraierii.

Decorație binemeritată. Înalta Regentă a binevoit să acorde d-lui general de divizie, în rezervă Dănilă Pap, fostul comandant al corpului 6 de armată din Cluj, medalia „Coroana României” în gradul de mare cruce.

Pentru I. O. V. Direcțiunea generală a căilor noastre ferate a hotărât următoarele: Carnetele de identitate a văduvelor de războiu, orfanilor de războiu și a invalizilor de războiu, precum și a soților și copiilor lor rămân valabile în viitor în același fel cum au fost și în trecut. Se vor prezenta însă cel mai târziu până la 15 Mai a. c. pentru o nouă viză la Oficiile respective naționale I. O. V.

Pentru combaterea șomajului. Casa Autonomă a Monopolurilor statului a hotărât să nu mai întrebuițeze deținuți (puscăriși) la scoaterea sării dela Oțele Mari și Târgu-Olena. În locul lor vor fi angajați muncitori din rândurile celor fără de lucru. Această măsură s'a luat în scopul de a veni în ajutorul muncitorilor cari nu găsesc de lucru. La salinile mai sus numite vor fi angajați de sigur un mare număr.

Nenorocire într-o mină din America de Nord. În ziua de 13 Aprilie a. c. s'a întâmplat o mare nenorocire într-o mină din comuna Cardosmado, în statul Washington. În urma unei surpări de pământ, 30 de lucrători au fost îngropeți.

Femeile din Africa de sud au drept de vot. Parlamentul Africii de Sud, a votat zilele trecute o lege prin care se dă drept de vot femeilor.

Cât lucrează un om dela sate. Făcându-se socoteli s'a aflat, că la sate din 365 de zile câte are un an, se muncesc numai 120 zile. S'au socotit 86 serbători mai mari, 115 zile de iarnă, când nu se poate lucra la câmp și 44 zile de ploaie în timpul lucrului.

Studentii cehoslovaci la Cluj. În ziua de 12 Aprilie au sosit la Cluj dinspre Oradea, un grup de 21 studenți, 8 studente și 2 profesori universitari din Cehoslovacia. În gară oaspeții au fost întâmpinați de un numeros grup de studenți și studente din localitate. Cele câteva zile cât vor rămâne la Cluj, oaspeții ne vor vizita așezămintele noastre culturale și științifice.

Câte automobile are Berlinul. În ziua de 12 Aprilie 1930, prefectura poliției din Berlin, capitala Germaniei, a eliberat permisul pentru cel de al 100.000-lea automobil. Proprietarul acestei mașini e un ceasornicar cu numele Werner. În Capitala noastră se află cam 20.000 de automobile.

Criza Agriculturii

noastre se agravează
printr'aceea că se bea
bere streină

Pentru aceea beți

Thomas-Bock

Bere de Paști fabricată
din orz indigen
(din țară)

† **Ana Murășanu**, văduvă de preot episcop, ortodox, a înecat din viață Marți 8 Aprilie 1930, în etate de 67 ani. În mormântarea a avut loc Joi 10 Aprilie 1930, în cimitirul din Sibiu. — Fie-i țărâna ușoară! — Răposata făcea parte din vechea generație a preoteseilor române din Ardeal. Rămânând văduvă la Sebeșul săsesc, a trecut cu domiciliul la Sibiu, unde trăia după o modestă pensie. Cu toate acestea, femeie cultă și inteligentă, lua parte la toate manifestările românești: conferințe, concerte, teatre etc.

Uragan în regiunea Zagrebului. Știri sosite de la Zagreb anunță cu data de 15 Aprilie următoarele: În împrejurimile orașului Zagreb s'a deslănțuit un violent uragan. Furtuna a durat 10 minute și a făcut mari pagube. În satele Javorje și Cibitze, acoperișele tuturor caselor au fost ridicate de furtună și aruncate la mari depărtări. Un țărăn a fost omorât, patru răniți. Un alt țărăn a fost ridicat în aer și dus de uragan pe o distanță de 30 metri. — Doamne ferește de astfel de întâmplări!

Legea chiriilor a fost prelungită încă pe un an, dar numai pentru funcționarii și pensionarii de stat. Dar și ei vor trebui să plătească o chirie de 28 ori mai urcată ca în 1914. (În anul trecut a fost de 24 ori.)

Rescumpărarea onomastice. Dl George Poponea conducătorul tipografiei arhidiecezane, a dăruit 200 Lei, drept rescumpărare a zilei onomastice, pentru fondul căminului pentru bătrâni al „Societății române de înmormântare din Sibiu”. Pentru acest dar mulțamește cu recunoștință T. Popovici, președinte.

Iară în Jugoslavie. Din Belgrad se anunță cu data 15 Aprilie: În Serbia de sud și în Sangiac-ul sârbesc s'a întors iarna. În împrejurimile localității Pec a căzut multă zăpadă. Din cauza viscolului, pe mai multe drumuri s'a întrerupt circulația.

Apele Buzăului au venit mari. Prefectura județului Brăila a fost înștiințată, că în ziua de 15 Aprilie a. c. apele râului Buzău

au venit mari în urma ploilor căzute. Au fost inundate peste 500 de hectare loc semănat. Au fost deasemenea acoperite de apă locuințele țăranilor din satul Vizenii Vechi.

Convocare. Societatea națională a meseriașilor, industriașilor, comercianților patroni din Sibiu și jur, invită pe toți membrii săi să ia parte la adunarea generală anuală, care se va ține în ziua de 27 Aprilie 1930, ora 2 d. a. în sala mare a reuniunii culturale Str. Brakenhal 17, în cazul când la ora suanumită nu se va întruni numărul de membri recerut, se va ține o adună adunare la ora 3, tot în aceeași zi, în același loc.

Comitetul.

Numărul de față al foii cuprinde 12 pagini.

Editura și tiparul „Foaia Poporului”
Redactor responsabil: H. N. BRATU.

Nr. 764 port. 1929

11894

Publicație de licitație

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. 1110/929 și Nr. G. II 4066/1930 a judecătoriei mixte Sibiu, în fa- vorul reclamantului Ludwig Fren- zins reprez. prin adv. Dr. H. Keintzel contra — pentru încasarea creanței de 10.404 Lei, și acces., se fixează termen de li- citație pe

7 Maiu 1930, ora 8 p. m.

la fața locului în Sibiu, strada Lamret E, unde se vor vinde prin licitație publică judiciară, mobilă de casă și alte obiecte, în valoare de 4500 lei, în caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretensiunea care e de încasat face 10.404 lei cap. dobânzile cu 12%, socotind din 7 Ianuarie 1929, iar speșele până acum stabilite de 2858 lei 50 bani.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și accepția și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezintă este ordonată și în fa- vorul acestora în sensul art. LX: 1891, § 120.

Sibiu, 8 Aprilie 1930.

Dr. Bacu, portărel

Publicațiune

Spitalul Public Sibiu, aduce la cunoștință generală, că în ziua de 26 Aprilie 1930, orele 9 dimineața, se va ține li- citațiune publică conform art. 88 din legea contabilității publice, cu oferte închise, pentru furni- zarea de carne și derivate.

Licitațiunea va avea loc în biroul Medicului Director ad- ministrativ al spitalului și se va ține în conformitate cu art. 88—110 din legea contabilității publice.

Ceșutul de sarcini se poate vedea la administrația spitalului. Sibiu, 12 Aprilie 1930.

Direcțiunea Spitalului Public Sibiu

De arândat

prin licitațiune publică în 22 Aprilie 1930, la ora 12 a. m. un pășunat de oi, foarte bun, de 70 jugare în Chirpăr. A se adresa la: Pamfilie David, Chirpăr, No. 246.

11905

Beția

Cine vopsește a scăpa de pa- tina aceasta uricioasă să în- trebuțune „Antibetănuil Ver- tes” scutit legal, preparat de mult încercat, care degustat bețivul de băuturi spiritose. Fîind fără gust se poate da plăcămășului fără știria lui. Mii și mii seriori de recunoștință, 2 flacoane 860 lei. Speșele po- stale și ambalaj în regie pro- prie la Farmacia „Vulturul Alb” Lugoj, No. 84 Buzat.

Nr. 6811 port. 1929

11893

Publicațiune de licitație

Subsemnatul portărel de pe lângă Tribunalul Sibiu, prin aceasta publică, că în baza de- ciziei Nr. 15959/1929 și Nr. G. II 245/930 a judecătoriei mixte Sibiu, în fa- vorul reclamantului Firma Ludwig Frenzins reprez. prin advocatul Dr. H. Keintzel contra — pentru încasarea creanței de 6797 lei și accesori, se fixează termen de licitație pe

7 Maiu 1930, ora 5 a. m.

la fața locului în Sibiu, unde se vor vinde prin licitație pu- blică judiciară: lemne de fag, 1 oglindă, și un dulap în va- loare de 15.100 lei, în caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretensiunea care e de încasat face 6797 Lei capital, do- bânzile cu 15,55%, socotind din 28 August 1929, iar speșele până acum stabilite de 2502 lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și accepția și-ar fi câș- tigat dreptul de acoperire, li- citația prezintă este ordonată și în fa- vorul acestora în sensul art. LX din 1891, § 120.

Sibiu, la 8 Aprilie 1930.

Dr. Bacu port.

Comuna Fofeldea

Nr. 204.930 prim.

11890

Publicațiune

Comuna Fofeldea, jud. Sibiu, bagă la hotar 400 oi, sau nu- mai pe vară, sau pe vara și toamna anului 1930 și primă- vara anului 1931.

Licitația se va ține la 22 Aprilie 1930, la ora 2 p. m. în cancelaria comunei Fofeldea.

Condițiunile mai de aproape se pot observa în orele ofi- cioase în cancelaria comunală.

Fofeldea, 10 Aprilie 1930.

Primăria comunală

De vânzare imediat, o

fabrică de mezeluri

cu instalațiuni moderne.

Anton Mottl, Plocești strada Romană No. 114.

11806

Nr. 265/930

11857

Publicațiune

Comuna Turnișor, jud. Sibiu, exarândează în ziua de 7 Maiu 1930, ora 15, prin licitație pu- blică conform legii contabili- tății publice art. 88—110 moară sistematică mănăstă cu apă, pe timp de 3 ani, începând cu 1 Iulie 1930 până la 30 Iunie 1933.

Prețul strigări 4900 Lei.

Condițiunile mai detaliate se pot vedea la primăria comunei Turnișor în orele oficioase.

Turnișor, la 4 Aprilie 1930.

Primăria comunală

Judecătoria rurală Ocna-Sibului

Nr. licit. 25/1930

Nr. G. 3386/929/8

11906

Publicație de licitație

Subsemnatul portărel delegat pe lângă judecătoria rurală Ocna-Sibului prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. G. 3386/929 a judecătoriei rurale Ocna-Sibului în fa- vorul reclamantului Dr. Ioan Geleriu pentru încasarea creanței de 5000 lei, și acc. se fixează ter- men de licitație pe ziua de 7 Maiu 1930, la orele 16 p. m., la fața locului în comuna Armeni, unde se vor vinde prin licitație publică judiciară, 2 boi, 6 saci grâu, 30 saci perumb la Ioan Neamțiu, în valoare de 20.500 lei, în caz de nevoie și sub pre- țul de estimare.

Pretensiunea care e de încasat face 5.000 lei cap. dobânzile cu 15%, socotind din 27 Septem- vrie 1928, iar speșele până acum staverite de 4024 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și accepția și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, li- citația prezintă este ordonată și în fa- vorul acestora în sensul art. LX: 1891, § 120.

Ocna-Sibului, 18 Martie 1930.

Carol M. Szöts, port. del.

Publicațiune

Comuna Ruși, j. Sibiu, exa- rândează în ziua de 27 Aprilie, 1930, ora 2 d. m. pășunatul co- munal din pădurea comunală, 200 jugare.

Prețul strigării 50.000 lei.

Amănunte în fiecare zi la pri- măria comunală.

Primăria comunală

11891

Două batoze

de treerat complete în stare bună de funcțiune, — sunt de vânzare la: Teodor Dăbău, Bazna, No. 388, (județul Târ- nava Mică).

11887

Publicațiune

În comuna Proștea p. Agalt, este de vânzare o moară cu 2 pietri, un motor de benzină 26 H. P. sistem Oser și Bauer, site și treer, tot în stare bună, aci e și o casă nouă cu trei odăi, 1 bucătărie, o curte și o grădină. Interesații să se adre- seze până la 5 Maiu 1930, la: Florian Grecu din Proștea.

11898

Casă

bună de închiriat

cu 4 prăvălii în centru, prețul ei aduce o camătă de 15%, e de vânzare, din cauză de plecare. A se adresa: Târgul Vinului No. 14, Sibiu, la pro- prietar.

11852

Nr. 3058 p. 1928

11903

Publicațiune de licitație

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu prin aceasta publică, că în baza deciziei Nr. 11637/926 și Nr. G. II 4851/1929 a judecătoriei mixte Sibiu în fa- vorul reclamantului Banca „Albina” reprezentată prin Dr. Mihail Veliciu avocat, contra — locuitor în Mohu, pentru în- casarea creanței de 3000 lei și accesori, se fixează termen de li- citație pe

24 Aprilie 1930, ora 11 a. m.

la fața locului în comuna Mohu sub No. 151, unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: 1 cai murg și 1 căruță cu osie de fier în valoare de 8.000 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretensiunea care e de încasat face 3.000 Lei capital, do- bânzile cu 12%, socotind din 15 Martie 1916, iar speșele până acum stabilite de 2144 lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și accepția și-ar fi câș- tigat dreptul de acoperire, li- citația prezintă este ordonată și în fa- vorul acestora în sensul art. LX: 1891, § 120.

Sibiu, 27 Martie 1930.

Kálmán portărel

De vânzare

mașină de treerat

în stare bună, de 900 mm. Motor de 8 cai putere, fabricat Clayton-Schattleworth-Hohterr-Schranz. A se adresa la Ioan Dălan, în Cut, No. 219.

11870

Aranjament de prăvălie

se vinde ieftin, — la Insoțirea de Consum din Turnișor.

11904

De vânzare

Nicolae Crețu și consotil din comuna Vecerd vând din mână liberă 1 motor Phoebus de 10 cai putere și una batoză de treerat Nickelson 800 m. Nouă, în stare bună folosite numai de un an, cu toate recvizitele ne- cesare. Doritorii de a cumpăra să se adreseze la Nicolae Crețu din Vecerd, jud. Târnava-Mare p. v. Alțina, pe ziua de 4 Maiu 1930.

Vecerd, la 22 Martie 1930.

11854

De închiriat

un local spațios, apt pen- tru atelier sau magazie, împreună cu pivniță, str. Hemeiului 6. — Se va adresa îngrijitorului casei.

11800

Nr. 4327 port. 1929

11910

Publicațiune de licitație

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu prin aceasta pu- blică că în baza deciziei Nr. 622/929 Jud. m. Dicioșamărtin și Nr. G. II 17824/1919 a jude- cătoriei mixte Sibiu, în fa- vorul reclamantului Iude Valaschi repr. prin advocatul Dr. Lucian Borcia contra loc. în Sibiu pentru în- casarea creanței de 9115 Lei și ac- cesorii, se fixează termen de li- citație pe

6 Maiu 1930, la ora 9 a. m.

la fața locului în Sibiu Târgul Viteilor vechiu Nr. 10, unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară, vacă, cârtă, car și iașă în valoare de 18500 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de esti- mare.

Pretensiunea care e de încasat face 9115 Lei, cap., dobânzile cu 10%, socotind din 1 Ianuarie 1928 iar speșele până acum stabilite de 4735 lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și accepția și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, li- citația prezintă este ordonată și în fa- vorul acestora în sensul art. LX: 1891, § 120.

Sibiu, la 1 Aprilie 1930.

Kálmán portărel

Nr. 5177 port. 1929

11931

Publicațiune de licitație

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu, prin aceasta pu- blică că în baza deciziei Nr. 8768/929 și Nr. G. II 19823/1929 a judecătoriei mixte Sibiu în fa- vorul reclamantului Bernat Ișak reprez. prin advocatul Dr. Gh. Foica contra — pentru încasarea creanței de 2300 Lei și accesori se fixează termen de licitație pe 25 Aprilie 1930, la ora 5 d. m. la fața locului în Sibiu, pămân- tul Rosenfeld str. B. unde se vor vinde prin licitațiune publică ju- diciară, mobile de casă și alte obiecte în valoare de 5300 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretensiunea care e de încasat face 2300 Lei capital, dobân- da de 12%, socotind din 15 Aprilie 1929, iar speșele până acum sta- verite de 1622 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și accepția și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, li- citația prezintă este ordonată și în fa- vorul acestora în sensul art. LX: 1891, § 120.

Sibiu, la 26 Martie 1930.

Bacu portărel

De închiriat

local mare pentru atelier sau magazie, aproape de poștă, cu electrică și apaduct.

Doritorii să se adreseze în Sibiu str. Poschen Nr. 1.

11886

Citiți și răspândiți
„Foaia Poporului”

PEPINIERE DE POMI
SI VITE ALTOITE S.A.

**AMBROSI, FISCHER
& CO**
AIUD, JUD. ALBA
Catalog gratis

**Plantați pomi timpul
fiind foarte avantajos**

Corpul 7 Armată, Serv. Intend.
Nr. 143648/130 11896

Publicațiune

Se aduce la cunoștința celor interesați că în conformitate cu art. 26 și 68 din Regulamentul Oficialului Central de Licitație Corpul 7 Armată Serv. Intend. Sibiu, str. Regina Maria No. 4-6 primește oferte prin bună învoială până la data de 26 Aprilie 1930 privind la transportul prin Serviciul de Camionaj hipomobil sau automobil a lemnului pe timp de un an până la 31 Decembrie 1930 pentru o cantitate anuală de aproximativ 500 (cinci sute) vagoane lemne de foc dela gara Turnișor, dela gara locală Sibiu sau dela Depozitul de lemne al Corpului 7 Armată din Turnișor în curtea casitelor militare aflate în garizoana Sibiu.

Ceal de sarcină se poate vedea în orice zi de lucru între orele 11-13 la Corpul 7 Armată Serv. Intend. Sibiu, 12 Aprilie 1930.

Șeful Serv. Intend. C. 7 A.
Int. Col. Stănculescu
Pentru conformitate
Căpitan Feindl

De vânzare

una casă pe drumul Noctuliniu, 3 camere, 1/2, jugăr grădină, foarte ieftin. Una casă în strada Lungă cu 9 încăperi ieftină. Mai multe case cu prăvălie și fără, mai multe vile. Moară, Brutărie la loc bun. — Loturi de clădit. — La agentura Schikler, Sibiu, strada Târgului (Markt) No. 5. 11880

Nr. 3349 p. 1929 11896

Publicațiune de licitație

Subsemnatul poartă pe lângă Tribunalul Sibiu, prin aceasta publică, că în baza deciziei Nr. 9576 și Nr. G. II 14849/1929 a Judecătoriei mixte rurale Sibiu în favoarea reclamant. Banca de Scont a Rom. Sucursala reprez. prin adv. Dr. Gheorghe Foica contra loc. în Sibiu pentru încasarea creanței de 3000 lei și acc. se fixează termen de licitație pe

8 Maiu 1930, la ora 16 p. m. la fața locului în orașul Sibiu Târgul-vitelor 4 și cont. la Nr. 3, unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: mașina de cusut, dulap, oglinda, masa și obiectele sechestrate în procesul-verbal Nr. G. II 10276/929 poz. 1-3 în valoare de 15900 Lei. În caz de nevoie și sub preț de estimare.

Pretensiunea care e de încasat face 3000 lei capital, dobânzile cu 12%, socotind din 26 Aprilie 1929, iar spețele până acum stabilite de 2589 lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost exersate și de alții și accepta și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezintă este ordonată și în favoarea acestora în sensul art. LX. 1891, § 120.

Sibiu, la 4 Aprilie 1930.
Kálmán, portierul

Mai avem
altoii de viță, I. cal.
de vânzare, în condițiuni
favorabile.
Pepiniere de vițe altoite a
Instituției agricole, Medias, jud.
Târnava mare. — Telefon 104.
11912

Una casă
mică, cu grădină, e de
vânzare. — Adresa în
strada Răului Nr. 7 a.
11911

O mașină de treerat
completă, în stare bună, e de
vânzare din cauza neînțelegerii
între tovarăși. Motor de benzina
de 8 H. P. Batoza de 800
mm. sistem Umrath și Tharsza.
— Garantat alesul și curățitul
grâului. Prețul 100.000 lei, pusă
în funcțiune. — Doritorii să se
adreseze dlui Gh. Bona proprietar
de moară, în Călnic,
jud. Alba.
11901

STICLĂRIE PORTELAN

articole de menaj,
geamuri, cadouri.

Expoziție permanentă.

În bazar se prezintă
mașina de cafea
„Cona“, unde se poate
gusta cafea zilnic dela
ora 5-7.

De vizita D.-Voastră
fără obligamente roagă

JOSEF JIKELI

SIBIU 11832

De vânzare

o transmisie cu forță,
grade, cu lagăr de aramă, lungă
de 1/50 m., și o transmisie
cu lagăr de aramă lungă de 2
metri și 7 cm. grosime.
Una casă de lemn cu 2
încăperi 4/4 gata de transport.
Prețul 7000 Lei. Adresa:
la ziar. 11902

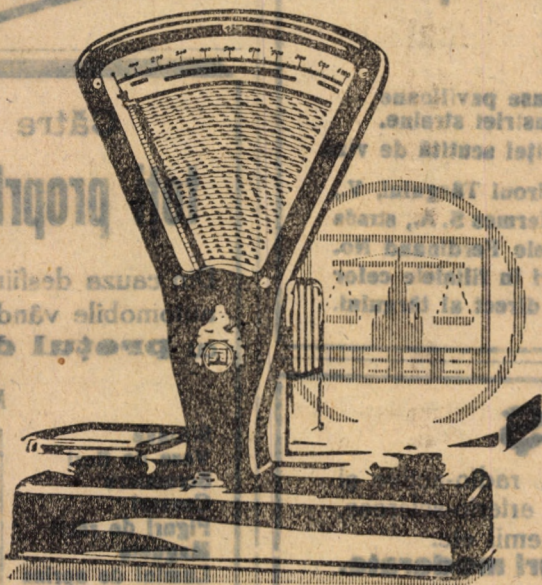
Ghete și pantofi

11908

**„HERMA“
de Paști**

Sucursale:

Strada Regina Maria No. 34
Piața Cetății No. 1

**Prețul și greutatea
într'o secundă**

cu noua balanță automată-calculatoare Hess

Nu mai există calcule complicate, nu mai
există manipulări cu greutatea mică — totul
face balanța automată Hess. — Nu mai
există un surplus la cântărire ca la câmpene
vechi — nu mai sunteți siliți a face cadouri
prin cântărire neexactă clienților Dvs. Balanța
calculatoare Hess se plătește prin ea
înșuși prin economisirea pe cari vi le face.

**Demonstrări gratuite în prăvălia Dvs.
la cerere.**

VIKTOR HESS / SIBIU

PRIMA FABRICĂ DE CÂNTĂRIE DIN ROMÂNIA

E. DIEKER, dentist

11907

strada Tribunal (Querg.) No. 17. — Sibiu.

Scoate dinți, plombează, pune coroane
de dinți și pune dinți artificiali.

Dacă doriți să economisiți bani, vizitați
bine asortatul depozit cu prețuri potrivite al

**Prăvăliei de postavuri
HANS SCHUSTER**

Sibiu, Piața Regele Ferdinand 19

Mare alegere în toate stoffele de domni
și de dame, stoffe pentru reverenzi, mă-
runțșuri și pături calitatea cea mai bună.

11779

Mașini de semănat porumb

Mașini de săpat

Sape, lopeși, târnacoape

traverse, ciment, ghips

trestie, cuie, hârtie gudronată, etc.

livrează prompt din depozit

Rudolf Friedsam

fost And. Rieger

magazin cu fier și articole tehnice

Sibiu, Piața Lemnelor No. 5

Telefon 251

11879

Vrei să ai o bicicletă tare

cumpără-o dela firma:

BOLOGA & COMP

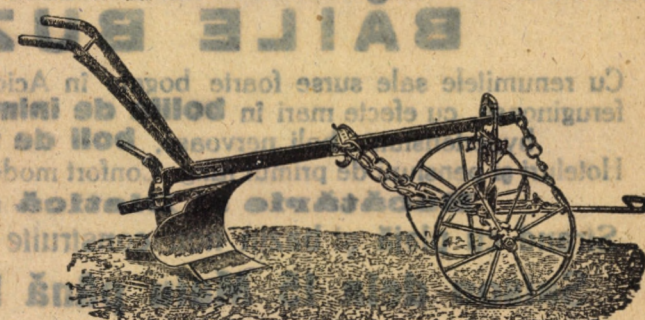
Sibiu, strada Avram Iancu (Reisbergasse No. 6

singurul reprezentant al fabricelor: „Naumann Ger-
mania“, „Steyer-Waffenrad“, „Cito“, „Titus“
etc. și tot felul de părți constructive.

Atelier pentru reparații

Vânzări și în rate

CAROL F. JICKELI

FIERĂRIE

Centrala: Sibiu ; Sucursala: Alba-Iulia

Fondată: 1847

Mărfuri de fier, toate uneltele, pluguri și
mașini pentru agricultori, — articole de
bucătărie, articole tehnice, motoare și
mașini de treerat dela fabrica Hofherr-
Schrantz-Clayton-Schuffeleworth, tracătoare
Fordson și automobile de persoane,
camionete și autobuse FORD.

11859

